

ກອງປະຊຸມສໍາມະນາກຸ່ວງກັບ
ຮູບແບບການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງງານສົ່ງເສີມ
ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ຮ່ວມຈັດຕັ້ງໂດຍ NAFES ແລະ NAFRI

1-2 ພະຈິກ 2005

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ

ສາລະບານ

ບົດສະຫລຸບຫຍໍ້.....	1
1. ບົດນຳ.....	3
1.1 ສະພາບການ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດຫວັງໄວ້.....	3
1.2 ພາບລວມຂອງການປະຊຸມ.....	4
1.3 ບົດກ່າວເປີດກອງປະຊຸມ ຂອງ ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ...	5
2. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກກອງປະຊຸມ: ສັງລວມບັນດາແຜນການປະຕິບັດ ໃນຕໍ່ໜ້າ	7
3. ກໍລະນີສຶກສາທີ່ໄດ້ນຳສະເໜີ.....	12
3.1 ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນ/ວຽກງານສົ່ງເສີມ/ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ-ພາບລວມ ກ່ຽວກັບປະສົບການຈາກສາກົນ	13
3.2 ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນກຸນແຈຂອງການປະສານສົມທົບ	16
3.3 ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແມ່ນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງ ວຽກສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງ.....	17
3.4 ສູນຂະຫຍາຍເມັດພັນຄືໃຈກາງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ການສົ່ງເສີມ	18
3.5 ຊາວກະສິກອນແມ່ນກຸນແຈໃນການແກ້ໄຂຂອດຈຳກັດຂອງການປູກເຂົ້າ.....	19
3.6 ການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຕ້ອງເລັ່ງໃສ່ຄວາມເຂົ້າໃຈໄດ້ ເຖິງຄວາມຫລາກຫລາຍຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ	21
3.7 ການບໍລິການດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ: ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໃນການປັບປຸງການປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ	23
4. ສັງຮວມຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສົນທະນາກຸ່ມຍ່ອຍ.....	25
4.1 ບັນດາຫົວຂໍ້ໃນການສົນທະນາກຸ່ມ.....	25
4.2 ໜ້າວຽກທີ່ຈະເລີ່ມປະຕິບັດໃນ 6 ເດືອນຕໍ່ໜ້າ	26
5. ຂໍ້ສັງຮວມຕີລາຄາຕໍ່ກອງປະຊຸມຂອງວິທະຍາກອນຈາກຕ່າງປະເທດ	30
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1: ວາລະກອງປະຊຸມ	33
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2: ການສົນທະນາກຸ່ມ.....	36
ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ	36
ລາຍລະອຽດຂອງຜົນການສົນທະນາກຸ່ມ.....	38
ຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນໃນການນຳສະເໜີຜົນການສົນທະນາຂອງກຸ່ມ	53
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 3: ລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ	54

ບົດສະຫລຸບຫຍໍ້

ການຍົກຜະລິດຕະພາບ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນຊົນນະບົດໃຫ້ດີຂຶ້ນນັ້ນມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງໃຫ້ການປະສານສົມທົບລະວ່າງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ມີປະ ສິດຕິພາບ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນລະຫວ່າງການສົ່ງເສີມ, ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ຊາວກະສິ ກອນຍັງມີ ຄວາມສຳຄັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮ່ວມກັບສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າ ໄມ້ ຈຶ່ງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມສຳມະນາໃນຫົວຂໍ້: “ຮູບແບບການປະສານສົມທົບວຽກງານການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້” ຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງວັນທີ່ 1-2, ພະຈິກ, 2005 ທີ່ສູນການ ຮ່ວມມືສາກົນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ, ນະຄອນຫລວງ ວຽງຈັນ.

ກອງປະຊຸມໄດ້ໄຂຂຶ້ນໂດຍໄດ້ຮັບກຽດຈາກ ດຣ. ຕີ ພິມມະສັກ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ໄດ້ດຳເນີນການຕາມວາລະໂດຍການເປັນປະທານຂອງຫົວໜ້າຫົວໜ້າກອງ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຫົວໜ້າສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດມີ 130 ທ່ານ ເຊິ່ງເປັນຜູ້ແທນຈາກບັນດາກົມ, ກອງ, ຂະແໜງການ, ພະແນກ ແລະ ສູນສົ່ງເສີມ ກ ປ ຈາກ 18 ແຂວງ, ໂຄງການ ແລະ ອົງການ ຈັດຕັ້ງສາກົນອ້ອມຂ້າງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ຈຸດປະສົງຂອງກອງປະຊຸມ ແມ່ນ ເພື່ອສຶກສາຫາໂອກາດທີ່ດີ/ເໝາະສົມກ່ວາໃນການປະສານສົມທົບລະ ຫວ່າງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງໃນຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ກອງປະຊຸມໄດ້ເລີ່ມຈາກການນຳ ສະ ເໜີບົດຮຽນຈາກສາກົນກ່ຽວກັບພາບລວມຂອງການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງການສົ່ງເສີມ, ຄົ້ນຄວ້າທົດ ລອງ ແລະ ຊາວກະສິກອນ, ສືບຕໍ່ດ້ວຍ 6 ກໍລະນີ ຕົວຢ່າງກ່ຽວກັບການປະສານສົມທົບ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນ ສຳເລັດ ໃນ ສປປລາວ. ໃນມື້ທີ 2 ຂອງກອງປະຊຸມໄດ້ແບ່ງຜູ້ແທນອອກເປັນ 8 ກຸ່ມຍ່ອຍ ເພື່ອສົນທະນາ ກຳນົດແຜນການ ເພື່ອໃຫ້ເກີດການຮ່ວມມືທີ່ດີລະຫວ່າງວຽກງານສົ່ງເສີມ, ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ຊາວ ກະສິກອນໃນຂົງເຂດ ບູລິມະສິດ.

ໃນພິທີບົດ, ທ່ານລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການ ໄດ້ເຫັນພ້ອມຕໍ່ກັບບັນດາແຜນການທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ໂດຍ ສະເພາະຕ້ອງເນັ້ນໜັກໃສ່ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ນອກນັ້ນກໍຕ້ອງດຶງດູດການເຂົ້າຮ່ວມ ຂອງພາກສ່ວນຜູ້ປະກອບການເອກະຊົນແມ່ນຈະເຮັດໃຫ້ການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງການສົ່ງເສີມ, ຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງ ແລະ ຊາວກະສິກອນໄດ້ສ້າງຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດ.

ບົດລາຍງານສະບັບສົມບູນແມ່ນຈະເຮັດໃນຮູບແບບຊີດີຣອມ

ການສັງລວມຜົນໄດ້ຮັບຈາກກອງປະຊຸມສຳມະນາ

ການປັບປຸງວຽກງານການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງການສົ່ງເສີມ,ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນປະຖົມປັດໃຈສຳລັບການຍົກປະສິດທິພາບໃນການໃຫ້ບໍລິການຢູ່ລະດັບບ້ານ,ອັນຈະນຳໄປສູ່ການປັບປຸງການຜະລິດກະສິກຳແລະຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ.ຢາກເຮັດໄດ້ແນວນັ້ນມີຂັ້ນຕອນໃນການປະຕິບັດດັ່ງຈະໄດ້ນຳສະເໜີລຸ່ມນີ້:

- ບາດກ້າວທີ 1, ຕ້ອງກຳນົດແຈ້ງພາລະບົດບາດ,ສິດ, ຫນ້າທີ່ ແລະ ຫນ້າວຽກຢ່າງຈະແຈ້ງໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ. *ຕົວຢ່າງ:* ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງຕ້ອງເຂົ້າໃຈແຈ້ງ ກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດຂອງຕົນໃນການກຳນົດ ບູລິມະສິດສຳລັບວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ,ຮວມທັງການປະສານງານກັບ ໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ.
- ບາດກ້າວທີ 2, ພັດທະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດຕົວຈິງ, ວິທີການ ແລະ ອຸປະກອນ. *ຕົວຢ່າງ:* ຄວນສ້າງເຄື່ອງມື ແລະ ມີສະຫນອງໃຫ້ໄດ້ໃນວົງກວ້າງ ເພື່ອສະຫນັບສະຫນູນກິດຈະກຳການວາງແຜນ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະດັບເມືອງ ແລະ ບ້ານ ຫລື ສະຫນັບສະຫນູນຊາວກະສິກອນໃນການທົດສອບເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ເພື່ອໃຫ້ແທດເມາະກັບເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນທຸກຈົນ.
- ບາດກ້າວທີ 3, ສ້າງກົນໄກການຮ່ວມມືດ້ານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. *ຕົວຢ່າງ:* ສູນການຮ່ວມມືດ້ານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນຂັ້ນສູນກາງ ຄວນປະກອບດ້ວຍຕົວແທນຈາກກອງສົ່ງເສີມ ແລະ ສະຖາບັນການຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ. ຈຸດປະສົງຂອງສູນແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໄດ້ງ່າຍຂຶ້ນ ແລະ ເພື່ອຮັບຟັງຄຳຕຳນິຕິຊົມ.
- ບາດກ້າວທີ 4, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ. *ຕົວຢ່າງ:* ພະນັກງານຂັ້ນເມືອງຄວນໄດ້ຮັບການອົບຮົມ ແລະ ຕິດຕາມຊຸກຍູ້ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດປະຕິບັດພາລະບົດບາດອັນໃໝ່ ໃນການເປັນນັກສົ່ງເສີມການຜະລິດ (FSEW). ສະນັ້ນແລ້ວການອົບຮົມຄູ່ຝຶກແມ່ນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນອັນຮີບດ່ວນ, ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາຄວນໄດ້ມີການປະເມີນ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານບຸກຄະລາກອນຂອງ ຂະແໜງການໃນອານາຄົດ.
- ບາດກ້າວທີ 5, ທົດສອບຍຸດທະສາດໃໝ່ສຳລັບການສະຫນອງບັດໃຈການຜະລິດ. *ຕົວຢ່າງ:* ຊາວກະສິກອນ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນສາມາດລົດ ຊ່ອງຫວ່າງໃນການສະຫນອງເມັດພັນພືດ ແລະ ແນວພັນສັດ ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງສາມາດສຸມໃສ່ວຽກງານອື່ນເຊັ່ນ: ພັດທະນາເທັກໂນໂລຢີ, ການສຶກສາ ແລະ ການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບເປັນຕົ້ນ.

1. ບົດນຳ

1.1 ສະພາບການ, ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຄາດຫວັງໄວ້

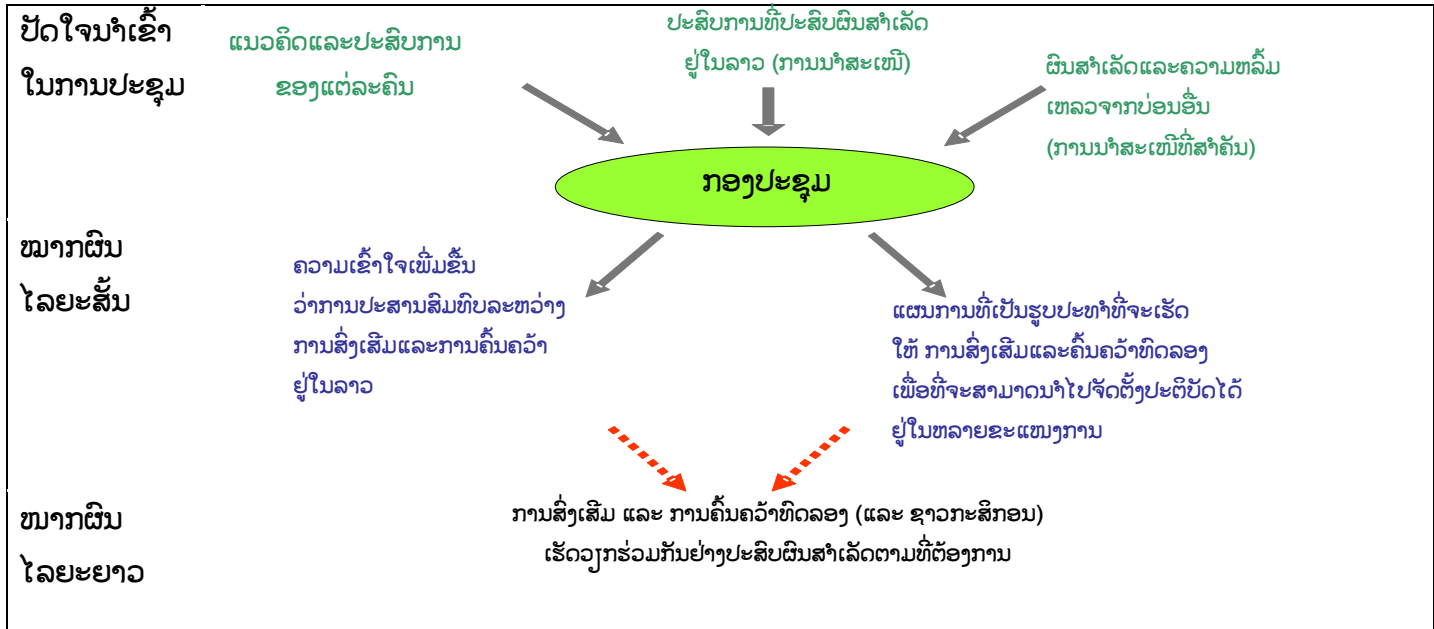
ກະຊວງກະສິກຳ ກຳລັງສຸມກຳລັງແຮງຂອງຕົນເພື່ອໃຫ້ການຜະລິດກະສິກຳໃນ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ໃນໄລຍະຫລາຍປີທີ່ຜ່ານມາ ກະຊວງກະສິກຳໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນການພັດທະນາສິ່ງດັ່ງກ່າວ. ການສ້າງ ຕັ້ງສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂຶ້ນ (NAFRI) ໄດ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ບັນດາວຽກງານ ແລະ ສະຖານີ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຂຶ້ນຫຼາຍດ້ານ. ການສ້າງຕັ້ງ ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (NAFES) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີທ່າແຮງໃນການສະໜອງບໍລິການໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ຮູບແບບການສົ່ງເສີມ ກ ປຂອງລາວໄດ້ຖືກພັດທະນາ ແລະ ໃຫ້ມີການນຳໄຊ້ (LEA) ໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນເຖິງມາດຕາການສຳຄັນຕົວຈິງໃນການທີ່ຈະບັນລຸທ່າແຮງດັ່ງກ່າວ. ບັນດາການພັດທະນາດັ່ງກ່າວແມ່ນໄດ້ນອນຢູ່ໃນນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອແນໃສ່ການຄ້ຳປະການສະບຽງອາຫານ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມ ທຸກຈົນ.

ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ມີການສັງລວມເອົາບັນດາການພັດທະນາ. ໂດຍສະເພາະການຮ່ວມມືລະຫວ່າງນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນັກສົ່ງເສີມ ຄວນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ໃນການທີ່ຈະຕອບສະໜອງ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ແລະ ໂອກາດທີ່ມີຂອງຊາວກະສິກອນ.

ການປັບປຸງວຽກປະສານງານລະຫວ່າງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ແມ່ນກຳລັງໄດ້ດຳເນີນໄປຢ່າງຊັບຊ້ວນຢູ່ຫລາຍປະເທດທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງບັນດາປະຊາຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ປະເທດ ສປປ ລາວ ບໍ່ສາມາດປັດສະຈາກສິ່ງເລົ່ານີ້ໄດ້. ປະສິບການຈາກຫລາຍປະເທດ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບັນດາວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບ ສາມາດນຳມາໝູນໃຊ້ເພື່ອປັບປຸງການປະສານສົມທົບ, ແຕ່ວ່າ ມັນຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກປັບ ແລະ ເຮັດໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບສັງຄົມ, ວັດທະນາທຳ ແລະ ເຕັກນິກຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ. ພ້ອມນັ້ນກໍຍັງມີຫຼາຍຂໍ້ຄິດເຫັນ, ປະສິບການທີ່ເປັນປະໂຫຍດຈາກບັນດາໂຄງການຕ່າງໆ ທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ມັນເປັນໂອກາດດີ ທີ່ຈະຮຽນຮູ້ຈາກສິ່ງເລົ່ານີ້ຕະລອດຮອດວິທີການຂັ້ນຕອນທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີການປະສານສົມທົບກັນລະຫວ່າງ ນັກຄົ້ນຄວ້າ, ນັກສົ່ງເສີມ, ແລະ ຊາວກະສິກອນ.

ກອງສົ່ງເສີມ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ໄດ້ສຳເລັດການສ້າງເອກະສານ “ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຢູ່ເຂດພູດອຍຂອງປະເທດລາວ”. ອີງໃສ່ປະສິບການດັ່ງກ່າວນີ້, ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ຮ່ວມມືກັນຈັດກອງປະຊຸມ ຮູບແບບການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ນີ້ຂຶ້ນ.

ການປະຊຸມປະກອບດ້ວຍຂະບວນການທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການ ບໍລິການທີ່ເກີດປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນເຂດ ຊົນນະບົດ ແລະ ຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານທີ່ກ່ຽວພັນ ເຖິງການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ ໂດຍການເປີດໂອກາດໃຫ້ມີການ ປະສານສົມທົບຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ແຜນວາດຂ້າງລຸ່ມນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ ຈາກການປະຊຸມ.

1.2 ພາບລວມຂອງການປະຊຸມ

<p>ມື້ທີ 1</p>	<p>ມື້ທີ 1 ປະກອບດ້ວຍບັນດາການນໍາສະເໜີກ່ຽວກັບກໍລະນີສຶກສາຕ່າງໆ (ເບິ່ງເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍທີ3). ກິດຈະກຳເລົ່ານີ້ ໄດ້ຖືກເລີ່ມໂດຍການກ່າວຄຳປາໄສກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ຢູ່ໃນປະ ເທດ ສປປ ລາວ ໂດຍ ທ່ານ ດຣ. ຕີ ພິມມະສັກ. ຈາກນັ້ນກໍໄດ້ມີການນໍາສະເໜີບົດຮຽນທີ່ ສໍາຄັນກ່ຽວກັບປະສົບການໃນປະສານສົມທົບລະຫວ່າງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມ.</p>
<p>ມື້ທີ 2</p>	<p>ເມື່ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງມື້ທີ 2 ແມ່ນ ການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ ເພື່ອສ້າງແນວຄວາມຄິດທີ່ເປັນຮູບປະ ທຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເຊິ່ງໄດ້ສິນທະນາໃນ 8 ຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບການປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມໃນປະຈຸບັນ. ການສິນທະນາ ແມ່ນໄດ້ຖອດຖອນ ບົດຮຽນຈາກບັນດາກໍລະນີສຶກສາທີ່ໄດ້ນໍາສະເໜີໃນມື້ທຳອິດ. ກອງປະຊຸມໄດ້ດຳເນີນ ໄປດ້ວຍຜົນສໍາເລັດຢ່າງໜ້າພໍໃຈ ໂດຍມີການສິນທະນາຕ່າງໆ, ການໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນ ຂອງ ທ່ານຫົວໜ້າກອງສົ່ງເສີມ ແລະ ຫົວໜ້າສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ແລະ ສຸດທ້າຍກໍໄດ້ຖືກສະຫລຸບ ແລະ ບົດລົງໂດຍ ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍ.</p>

1.3 ບົດກ່າວເປີດກອງປະຊຸມ ຂອງ ທ່ານ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ຢູ່ໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ ແມ່ນບົດສະຫລຸບຫຍໍ້ຂອງຄຳປາໄສໃນພິທີເປີດກອງປະຊຸມ ໂດຍ ທ່ານ ດຣ. ຕີ ພິມມະສັກ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

NAFRI ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 1999 ເພື່ອວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ຕໍ່ມາໃນປີ 2001 ກໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງ NAFES ຂຶ້ນເພື່ອວຽກງານການສົ່ງເສີມ. ທັງສອງສະຖາບັນດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນມີບົດບາດສຳຄັນໃນການພັດທະນາກະສິກຳຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ບັນດາຄຳແນະນຳຕົ້ນຕໍສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າແມ່ນເລັ່ງໃສ່ 3 ບັນຫາຫຼັກຄື:

- ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຢູ່ສະຖານີແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ, ແຕ່ວ່າ ການທົດລອງໃນພື້ນທີ່ຊາວກະສິກອນເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ທົດສອບແນວພັນດ້ວຍຕົວຂອງເຂົາເຈົ້າເອງກໍ່ມີຄວາມສຳຄັນເທົ່າທຽມກັນ, ບາງຄັ້ງອາດມີຄວາມສຳຄັນກວ່າ.
- ບັນດາແນວພັນທີ່ມີຄວາມສຳຄັນແລະເໝາະສົມທີ່ສຸດຈະຕ້ອງໄດ້ຖືກກຳນົດ.
- ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຄວນຄວນຄຳນຶງເຖິງການຊອກຫາບັນດາເຕັກນິກທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ທຳມະຊາດ, ເຊິ່ງຊາວກະສິກອນສາມາດນຳໄປປະຕິບັດໄດ້.

ຂໍ້ແນະນຳຕົ້ນຕໍສຳລັບການສົ່ງເສີມຄື:

- ການປ່ຽນແປງໃໝ່ທີ່ສຳຄັນໃນປະຈຸບັນແມ່ນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ຂັ້ນເມືອງເພີ່ມຂຶ້ນ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ສາມາດປະຕິບັດພາລະບົດບາດຢ່າງປະສິບຜົນສຳເລັດ, ບັນດາເມືອງມີຄວາມຕ້ອງການພະນັກງານ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ມີປະສິບການສູງ. ສະນັ້ນ, ຄວນເອົາໃຈໃສ່ການຍົກລະດັບ, ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ຕື່ມອີກ.
- ຄວນດຳເນີນການສົ່ງເສີມໄປໃນແຕ່ລະດັບຂັ້ນ. ພະນັກງານຄວນຖືກບັນຈຸເຂົ້າໂດຍອີງຕາມທ່າແຮງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຢູ່ໃນເຂດນັ້ນ. ຄວນມີການພັດທະນາຕະຫລາດໂດຍອີງໃສ່ຂະແໜງການຫຼັກຂອງເຂດນັ້ນ.
- ຄວນມີການປະສົມປະສານລະບົບຟາມ ກັບ ການຜະລິດເພື່ອປ້ອນຕະຫລາດ ແລະ ການຊົມໃຊ້ພາຍໃນຄອບຄົວ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນມີລາຍຮັບຈາກຟາມ.

NAFES ແລະ NAFRI ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນສໍາລັບການພັດທະນາຂະແໜງກະສິກໍາ ໃນ ລາວ. ໃນ 5 ປີຕໍ່ໜ້າ ທັງສອງສະຖາບັນຄວນມີການປັບປຸງຂະແໜງການກະສິກໍາ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ການຜະລິດເພື່ອປັນ ສິນຄ້າ. ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງຕັ້ງກົນໄກການປະສານງານຂຶ້ນພ້ອມກັບກໍານົດຂອດທີ່ຈະ ປະສານງານຮ່ວມກັນຢ່າງຈະແຈ້ງ. ການປະສານງານຄວນຕິດພັນກັບຊາວກະສິກອນ ແລະ ພາກສ່ວນ ເອກະຊົນ. ຊາວບ້ານຄວນເປັນຜູ້ນໍາໃນຂະວນການການພັດທະນາ. ທຸກກິດຈະກຳຄວນອີງໃສ່ຄວາມ ຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຈະຕ້ອງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອແບບພິເສດສໍາລັບການພັດທະນາກະສິກໍາຢູ່ເຂດພູ ດອຍ. ບົດຮຽນທີ່ດີຄວນຈະຖືກຖ່າຍທອດຕໍ່ໄປໃຫ້ໄດ້ໄວທີ່ສຸດ. ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບການປະສານງານລະຫວ່າງ NAFRI ແລະ NAFES ທີ່ດີ ຈະປຽບເໝືອນຂອງຂວັນສໍາລັບຊາວກະສິກອນຢູ່ໃນ ສ.ປ.ປ ລາວ.

2. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກກອງປະຊຸມ: ສັງລວມບັນດາແຜນການປະຕິບັດໃນຕໍ່ໜ້າ

ຂໍ້ນີ້ ໄດ້ເວົ້າເຖິງບັນດາໝາກຜົນຫຼັກຂອງກອງປະຊຸມ ເຊັ່ນ: ບັນດາແຜນການປະຕິບັດທີ່ເປັນຮູບປະທຳ ເພື່ອການປັບປຸງການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ທີ່ໄດ້ຈາກການສັງລວມຈາກການຄົ້ນຄວ້າເປັນກຸ່ມ. ບົດສະຫຼຸບຂອງຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຄົ້ນຄວ້າເປັນກຸ່ມໄດ້ສະຫຼຸບໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 4 ແລະ ລາຍລະອຽດແມ່ນຢູ່ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2.

ກິດຈະກຳທີ່ຈະປະຕິບັດໃນປີຕໍ່ໄປ	ໃຜ	ເວລາໃດ
1 ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ບັນດາແຜນການ, ໜ້າທີ່, ແລະ ພາລະບົດບາດໄດ້ຖືກກຳນົດລະອຽດ ແລະ ປະຕິບັດ		
ກຳນົດບັນດາພາລະບົດບາດຂອງສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ/ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ພາກສ່ວນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ບັນດາພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ລວມທັງຊາວກະສິກອນ) ຢູ່ຂັ້ນບ້ານ, ເມືອງ, ແຂວງ, ແລະ ສູນກາງ ໃນການກຳນົດຫົວຂໍ້/ບູລິມະສິດຂອງການຄົ້ນຄວ້າ	ຢູ່ລະດັບຂັ້ນແຂວງ: ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ບັນດາໂຄງການ, ຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ: ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ, ກອງສົ່ງເສີມ	1/06 – 3/06
ສ້າງກົນໄກຕ່າງໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການວາງແຜນ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງແລະເມືອງ ແທດເໝາະກັບບັນດາແຜນການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນຂັ້ນບ້ານ	ພະແນກກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ແຂວງ, ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ	4/06 – 6/06
ສ້າງກົນໄກຕ່າງໆໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງເປັນຜູ້ນຳພາໃນການປະສານງານໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນໆຢ່າງມີປະສິດທິພາບ	ພະແນກກະສິກຳແລະປ່າໄມ້ແຂວງ, ບັນດາໂຄງການ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳແລະປ່າໄມ້	4/06 – 6/06

<p>ກຳນົດ ແລະ ສ້າງຕັ້ງກົນໄກຕ່າງໆ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນທາງດ້ານການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ເຕັກນິກຕ່າງໆ ໃນຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ</p>	<p>ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ບັນດາໂຄງການຕ່າງໆ</p>	<p>1/06 – 3/06</p>
<p>ພັດທະນາກົນໄກສຳລັບພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງລະດັບສູນກາງ ແລະ ແຂວງ</p>	<p>ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ</p>	<p>4/06 – 6/06</p>
<p>ກຳນົດການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ຈຳເປັນສຳລັບເມືອງ ເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມພາລະບົດບາດໃໝ່</p>	<p>ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງການເງິນ?</p>	<p>1/06 – 3/06</p>
<p>2 ພັດທະນາ ແລະ ແຈກຢາຍບັນດາບາດກ້າວ, ວິທີການ, ແລະ ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ໃນພາກປະຕິບັດ</p>		
<p>ສ້າງຕົວແບບໃນການພັດທະນາຂະບວນການ ແລະ ເຄື່ອງມືຕ່າງໆເພື່ອໃຫ້ຊາວກະສິກອນໄດ້ທົດລອງດ້ວຍຕົວເອງ ແລະ ໃຫ້ມີການປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີທ່າແຮງສຳລັບເຂດພື້ນທີ່ ແລະ ປະຊາຊົນ ທີ່ດ້ອຍໂອກາດ</p>	<p>ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ບັນດາໂຄງການ, ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ</p>	<p>ເລີ່ມຕົ້ນ 1/06 ໃນບັນດາບ້ານຕົວແບບຈຳນວນໜຶ່ງ</p>
<p>ພັດທະນາບາດກ້າວ, ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ເພື່ອເປັນການກຳນົດ, ປັບຕົວ ແລະ ເຜີຍແຜ່ວິທີການລ້ຽງສັດທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ, ໂດຍສະ</p>	<p>ກົມລ້ຽງສັດ, ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າ</p>	

ເພາະແມ່ນກຽວກັບອາຫານສັດ	ໄມ້, ບັນດາໂຄງການ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ສູນສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ	
3 ສ້າງຕັ້ງບັນດາລະບົບການຈັດການຂໍ້ມູນຂ່າວສານຮ່ວມກັນ		
ສະຖາບັນໜຶ່ງກຳນົດຜູ້ຮັບຜິດຊອບຜູ້ໜຶ່ງສຳລັບການປະສານງານດ້ານການຈັດການຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກອງສິ່ງເສີມ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສູນສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຫ້ອງການສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ໃນ PPDs	1 ພຶດສະພາ 2006
ສ້າງຕັ້ງກຸ່ມດຳເນີນງານຮ່ວມກັນເຊິ່ງປະກອບມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກກອງສິ່ງເສີມ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	ກອງສິ່ງເສີມ (ຜູ້ນຳພາ), ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (ຜູ້ສະໜັບສະໜູນ)	ສິ້ນສຸດ ເດືອນ ທັນວາ 05
ຈັດລຽງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ມີ ໃນຮູບແບບ “ແຜນທີ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ” ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການກຳນົດບັນດາຄວາມຕ້ອງການ, ການ ທັບຊ້ອນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນການປະສານສົມທົບກັນ (ໂດຍກຸ່ມດຳເນີນງານສະເພາະ)	ກຸ່ມດຳເນີນງານສະເພາະ	ສິ້ນສຸດ ເດືອນ ພຶດສະພາ 06
4 ດຳເນີນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດໃຫ້ທົ່ວເຖິງ		
ເຮັດໃຫ້ຫ້ອງການສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງດຳເນີນງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບເພື່ອປະຕິບັດບົດບາດ ນັກສິ່ງເສີມລະບົບການຜະລິດ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຫ້ອງການສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ພະນັກງານສິ່ງເສີມຂັ້ນບ້ານໃນການນຳໃຊ້ບັນດາຂະບວນການ ແລະ ເຄື່ອງມືສຳລັບການທົດລອງ ແລະ ການປັບຕົວ ເພື່ອພັດທະນາບັນດາວິທີການໃໝ່ທີ່ມີການຮ່ວມມືກັບບັນດາຊາວກະສິກອນ <ul style="list-style-type: none"> ▪ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ສູນສິ່ງເສີມກະສິກຳ 	ກອງສິ່ງເສີມ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສູນສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຫ້ອງການສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ , VES, ບັນດາໂຄງການ	ຫລັງຈາກບັນດາຂັ້ນຕອນ ແລະ ເຄື່ອງມືໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນແລ້ວ

<p>ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເພື່ອຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທ້ອງຖານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ຢູ່ໃນພາລະບົດບາດໃໝ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ທີ່ເປັນພະນັກງານສົ່ງເສີມບັນດາລະບົບຟາມ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ແບບວິທີການສົ່ງເສີມຂອງລາວ, ແລະ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ຮັບເອົາເຄື່ອງມືການສົ່ງເສີມ, ການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆ</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ໃນການວາງແຜນການ ແລະ ກຳນົດບູລິມະສິດ ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມ ຮ່ວມກັບຊາວບ້ານ 	<p>ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ກອງສົ່ງເສີມ/ຄູຝຶກ</p> <p>ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ທ້ອງຖານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ບັນດາໂຄງການ, VES</p>	<p>1/06 – 6/06</p> <p>12/05 – 6/06</p>
<p>ປັບປຸງບັນດາຫຼັກສູດຂອງບັນດາສະຖາບັນການສຶກສາດ້ານກະສິກຳ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການນັກຊ່ຽວຊານກະສິກຳຄົນໃໝ່ :</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ຮ່ວມປະເມີນບັນດາຄວາມຕ້ອງການໃນການຝຶກອົບຮົມສຳລັບນັກຊ່ຽວຊານກະສິກຳໃນອະນາຄົດ ▪ ປະສົມປະສານບັນດາຄວາມຕ້ອງການລົງໃນບັນດາຫຼັກສູດ ▪ ສ້າງການປະສານງານກັນລະຫວ່າງການຄົ້ນຄວ້າ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາ ເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາ ໄດ້ມີໂອກາດດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ພາຍໃຕ້ຂອບເຂດຂອງການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ/ວິທະຍານິພົນຂອງເຂົາເຈົ້າ 	<p>ບັນດາສະຖາບັນການສຶກສາ, ກອງສົ່ງເສີມ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, SNV</p>	<p>12/05 – 3/06</p> <p>3/06 – 4/06</p> <p>12/05 – 3/06</p>
5 ທົດສອບບັນດາຍຸດທະສາດໃໝ່ສຳລັບການສະໜອງປັດໃຈນຳເຂົ້າ		
<p>ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການເຂົ້າເຖິງແນວພັນເຂົ້າທີ່ຖືກຕ້ອງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຂດທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫລີກ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ຊອກຫາ ແລະ ກຳນົດບັນດາກິນໄກຕ່າງໆ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍພັນເຂົ້າຢູ່ຂັ້ນບ້ານ (ເຊັ່ນ: ບັນດາກຸ່ມຜະລິດ, ບັນດາທຸລະກິດເອກະຊົນ) 	<p>ສູນທ່າສະໂນ, ສູນອື່ນໆ, ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ທ້ອງຖານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, VES</p>	<p>ຢູ່ບາງບ່ອນທີ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 06</p>

<ul style="list-style-type: none"> ▪ ພັດທະນາບັນດາກິນໄກເພື່ອຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການສຳລັບບັນດາແນວພັນຕ່າງໆ ▪ ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຕົວແບບໃນການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບຂອງແນວພັນເຂົ້າ 	<p>ກອງສົ່ງເສີມ, ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ , VES</p> <p>ກົມບູກຝັງ</p>	<p>2006</p> <p>2006, ຫລັງຈາກມີງົບປະມານ</p>
<p>ຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງພັນສັດລ້ຽງທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ກະກຽມແຜນຍຸດທະສາດອັນໜຶ່ງ ສຳລັບການພັດທະນາແນວພັນສັດລ້ຽງ ແລະ ປາ. ▪ ພັດທະນາແນວພັນສັດລ້ຽງ ແລະ ປາ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ▪ ສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດ (ດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານ) ໃຫ້ແກ່ບັນດາສະຖານີເພື່ອການດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນສັດລ້ຽງ ແລະ ປາ 	<p>ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ</p> <p>ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກອງສົ່ງເສີມ, ພະແນກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ</p> <p>ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກອງສົ່ງເສີມ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ</p>	<p>6 ເດືອນ</p> <p>ຫລັງຈາກກອງປະຊຸມ</p> <p>ຫລັງຈາກກອງປະຊຸມ</p>

3. ການນຳສະເໜີບັນດາກໍລະນີສຶກສາ

ໄດ້ມີການນຳສະເໜີກໍລະນີສຶກສາ 6 ຫົວຂໍ້ທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຖິງການພົວພັນລະຫວ່າງການສົ່ງເສີມ, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ໃນມື້ທຳອິດຂອງການປະຊຸມ (ເບິ່ງຕາຕະລາງຢູ່ລຸ່ມ). ກ່ອນການນຳສະເໜີບັນດາຫົວຂໍ້ດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ມີການນຳສະເໜີໂດຍການບັນຍາຍທີ່ສຳຄັນກ່ຽວກັບບັນດາປະສົບການຢູ່ຕ່າງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະສານສົມທົບກັນລະຫວ່າງ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍໄດ້ມີການນຳສະເໜີແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບບັນດາບັດໃຈນຳເຂົ້າໃນກອງປະຊຸມນີ້, ເຊິ່ງຂໍ້ມູນເອກະສານທີ່ໃຊ້ໃນການນຳສະເໜີແມ່ນມີຢູ່ໃນແຜ່ນ CD ກອງປະຊຸມ ແລະ ມີລັກສະນະແບບເຊື່ອມໂຍງຢູ່ໃນນີ້.

ບັນດາກໍລະນີສຶກສາ

ຄວາມຕ້ອງການຂອງບັນດາຊາວກະສິກອນແມ່ນການປະສານສົມທົບ (ນຳສະເໜີໂດຍ ທ່ານ ສິມໄຊ ສີຊານິນ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ, ຫົວໜ້າໂຄງການພັດທະນາລະບົບສົ່ງເສີມກະສິກຳ)

- ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງເປັນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງ ວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ (ນຳສະເໜີໂດຍ ທ່ານ ທອງດີ ຈັນທະວົງ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງສາລະວັນ)
- ສູນຂະຫຍາຍເມັດພັນຄືໃຈກາງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ການສົ່ງເສີມ (ນຳສະເໜີໂດຍ ດຣ. ພູດາໄລ ລັດວິໄລວົງ, ຫົວໜ້າສູນຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນພືດທ່າສະໂນ)
- ຊາວກະສິກອນແມ່ນກຸ່ມແຈໃນການກຳນົດຂອດຈຳກັດຂອງການເຮັດນາ (ນຳສະເໜີໂດຍ: ທ່ານ ກ້ວາງ ດວງສິລາ, ຫົວໜ້າແຜນງານຄົ້ນຄ້ວາພັນເຂົ້າ, NAFRI, ຫົວໜ້າປະສານງານໂຄງການລາວ-ອີລີ ແລະ ທ່ານ ຄຳຫລ້າ ພັນທະບູນ, ຫົວໜ້າສູນຄົ້ນຄ້ວາຫ້ວຍໂຄດ, NAFRI)
- ການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈໄດ້ ເຖິງຄວາມສັບສົນດ້ານ ຄວາມຫລາກຫລາຍຢູ່ເຂດພູດອຍ (ນຳສະເໜີໂດຍ ທ່ານ. ວຽງສະຫວັນ ພິມພະຈັນວົງສິດ (NAFRI), ທ່ານ ວຽງໄຊ ໂພຕະກຸນ (NAFES), ແລະ Mr. John G Connell (CIAT)
- ການບໍລິການດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ: ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໃນການປັບປຸງການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງ ວຽກງານການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ (ນຳສະເໜີໂດຍ: ທ່ານ ຄຳໄຜ່ ມະນີວົງ, ຫົວໜ້າພະແນກຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການວາງແຜນຍຸດທະສາດ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ)

3.1 ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນ/ວຽກງານສິ່ງເສີມ/ຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ-ພາບ ລວມ ກ່ຽວກັບປະສົບການຈາກສາກົນ

ນຳສະເໜີໂດຍ ທ່ານ ອິລິສະເບດ ຄາດ, ສູນກາງການສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ປະເທດສະວິດສະແລນ.

ພາກແນະນຳ. ເພື່ອປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຕົນ, ຊາວຊຸມນະບົດ (ຍິງ ແລະ ຊາຍ, ຜູ້ທຸກ ແລະ ຜູ້ຮັ່ງ) ຕ້ອງການສິ່ງໃໝ່ໆ ແລະ ວິທີການໃໝ່ໆ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ຫລືເວົ້າອີກແນວໜຶ່ງແມ່ນການປະດິດສ້າງ. ນີ້ຄືວິທີແກ້ໄຂສິ່ງກົດຂວາງສະເພາະ ຫລື ເປັນໂອກາດໃໝ່ສຳລັບ ເຂົາເຈົ້າ. ສິ່ງໃໝ່ໆເລົ່ານັ້ນ ອາດມີຫລາກຫລາຍ (ເມັດພັນພືດ ແລະ ສັດໃໝ່, ວິທີການຜະລິດ/ລ້ຽງທີ່ດີກ່ວາ, ແນວພັນພືດຜັກ/ສັດໃໝ່, ຊ່ອງທາງການຕະຫລາດທີ່ມີກຳໄລກ່ວາ, ການນຳໃຊ້ດິນທີ່ປອດສານເຄມີຫລາຍຂຶ້ນ, ວິທີການໃໝ່ ໃນການຈັດຕັ້ງເຂົາເຈົ້າເອງ). ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງນີ້ (ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊາວຊຸມນະບົດ), ນັກສິ່ງເສີມຈຳເປັນຕ້ອງຮູ້ສິ່ງໃໝ່ ແລະ ວິທີການໃໝ່ທີ່ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ກັບກຸ່ມຄົນຕ່າງໆ ໃນບໍລິເວນ ເຮັດວຽກ ຂອງເຂົາເຈົ້າ - ເຊິ່ງເປັນວິທີແກ້ໄຂສິ່ງກົດຂວາງ ແລະ ເປັນໂອກາດໃໝ່ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ, ມີການຮັບປະກັນສະບຽງອາຫານດີຂຶ້ນ, ລຸດຜ່ອນການເຮັດວຽກຫນັກ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ອື່ນໆ. ການປະດິດ ສ້າງທີ່ເປັນປະໂຫຍດແມ່ນມາຈາກຫລາຍແຫລ່ງ, ສຳລັບກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້, ພວກເຮົາ ຈະສູມໃສ່ການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງທີ່ເປັນແຫລ່ງ ປະດິດສ້າງແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນລືມວ່າ ນອກຈາກຊາວກະສິກອນແລ້ວຍັງມີປະເທດອື່ນໆ, ມີຕະຫລາດ ແລະ ບໍລິສັດຕ່າງໆອີກດ້ວຍ.

ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງສົນທະນາກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາ ທົດລອງ?
ຢູ່ຫລາຍໆບ່ອນ ທັງນັກຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ນັກສິ່ງເສີມແມ່ນບໍ່ພໍໃຈກັບວຽກງານຂອງກັນ ແລະ ກັນ. ສ່ວນໃຫຍ່ ນັກວິທະຍາສາດເປັນຜູ້ວາງ ແຜນການຄົ້ນຄ້ວາຄົນດຽວ. ສ່ວນໃຫຍ່ການຄົ້ນຄ້ວາແມ່ນບໍ່ໄດ້ຄຳນຶງເຖິງ ສະພາບດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງພຽງພໍ. ບາງຄັ້ງບັນຫານີ້ພຽງ ເກີດຈາກການຂາດກິນໄກສີ່ສານລະຫວ່າງສະຖາບັນນຳກັນ.

ກິນໄກຕົ້ນຕໍສຳລັບການຮັບຮູ້ການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງແມ່ນ ການຂຽນບົດຢູ່ເອກະສານວິທະຍາສາດສະເພາະນັກວິທະຍາສາດນຳກັນ. ຜົນປະໂຫຍດສຳລັບຊາວກະສິກອນ ແລະ ທ່າແຮງໃນການລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນຮັບຮູ້ເປັນມາດຖານທາງການໃນການຕີລາຄາຄຸນນະພາບຂອງການຄົ້ນຄ້ວາຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ເທື່ອ.

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງເພື່ອຊອກຫາສິ່ງໃໝ່ໆທີ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້. ໃນວິທີການດັ້ງເດີມ ແຕ່ປັດຈຸບັນບໍ່ໄດ້ໃຊ້ອີກແລ້ວ ບົດບາດໄດ້ຮັບການແບ່ງຄືດັ່ງນີ້: ນັກຄົ້ນຄ້ວາພັດທະ

ນາສິ່ງໃຫມ່ໆ, ນັກສິ່ງເສີມຖ່າທອດ ເຖິງຊາວກະສິກອນ, ແລະ ຊາວກະສິກອນນຳໃຊ້ສິ່ງໃຫມ່ເຫລົ່ານັ້ນ. ປັດຈຸບັນນີ້ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນ, ວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ວ່າ ເປັນວຽກທີ່ຈຳເປັນເພື່ອພັດທະນາສິ່ງໃຫມ່ໆທີ່ເປັນປະໂຫຍດ. ມີຫລາຍວິທີເພື່ອຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກນີ້. ນັກຄົ້ນຄ້ວາ, ນັກສິ່ງເສີມ ແລະ ຊາວກະສິກອນກໍ່ສາມາດນຳພາວຽກງານອັນນີ້ໄດ້ຄືກັນ. ຊາວກະສິກອນ ສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມແຕກ ຕ່າງກັນ ເຊັ່ນການອອກແຮງງານໃນຟາມທົດລອງໃນການຄົ້ນຄ້ວາ ໃນຟາມ ແບບເດີມ ຫລື ເປັນແຫລ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄຳປຶກສາໃນການ ຄົ້ນຄ້ວາລະບົບຟາມ, ແລະ ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານໃນການອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄ້ວາ (ໃນການພັດທະນາສິ່ງປະດິດສ້າງ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການຄົ້ນຄ້ວາແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນ, ນຳພາການຄົ້ນຄ້ວາ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງໃນນັ້ນນັກສິ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາມີບົດບາດເປັນທີ່ປຶກສາໃນການຄົ້ນຄ້ວາທີ່ນຳພາ ໂດຍຊາວກະສິກອນ. ຈິ່ງສັງເກດວ່າຄຳສັບເຫລົ່ານີ້ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ໃຊ້ສຳລັບສິ່ງ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງວຽກງານຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ສິ່ງເສີມ ເພື່ອຕັດສິນວ່າຈະຄົ້ນຄ້ວາຫຍັງ. ແຜນການຄົ້ນ ຄ້ວາສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ວາງໂດຍຄະນະທີ່ປະກອບດ້ວຍນັກວິທະຍາສາດເທົ່ານັ້ນ. ຢ່າງຫນ້ອຍຜູ້ຕາງ ຫນ້າພາກສ່ວນສິ່ງເສີມ (ຈາກລັດ ຫລື ເອກະຊົນ) ແລະ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຈະເປັນການດີກ່ວານັ້ນ, ລວມທັງຜູ້ຕາງຫນ້າຂອງພາກສ່ວນເອກະຊົນ ມີສິດເທົ່າທຽມກັນໃນການຕັດສິນວ່າທຶນຂອງລັດຄວນໃຊ້ ໃນການຄົ້ນຄ້ວາອັນໃດ. ມາດຖານໃນການຕີລາຄາຄຸນນະພາບຂອງການຄົ້ນຄ້ວາ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ກ່ຽວກັບການຂຽນທີ່ເດັ່ນ ແລະ ທາງດ້ານວິທະຍາສາດ. ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ເອົາຜົນປະໂຫຍດ ຂອງການຄົ້ນຄ້ວານັ້ນສຳລັບຊາວກະສິກອນ ແລະ ທ່າແຮງຂອງມັນໃນການລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນເປັນ ມາດຖານໃນການຕັດສິນຄຸນນະພາບຂອງການຄົ້ນຄ້ວາ?

ໃນການເຮັດວຽກປະຈຳວັນກັບຊາວກະສິກອນ, ນັກສິ່ງເສີມມີປະສົບການວ່າອັນໃດໃຊ້ໄດ້ ຫລື ອັນໃດໃຊ້ ບໍ່ໄດ້, ມີບັນຫາໃຫມ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃສ, ຢູ່ໃສຄຳແນະນຳຍັງບໍ່ພຽງພໍ, ຊາວບ້ານນຳໃຊ້ສິ່ງໃຫມ່ແນວໃດ ໃຫ້ ເຂົ້າກັບສະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ບົດຮຽນເຫລົ່ານີ້ມີຄ່າຫລາຍ ສຳລັບນັກຄົ້ນຄ້ວາໃນການປັບການຄົ້ນ ຄ້ວາຂອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ແທດເຫມາະ. ບົດຮຽນຫລາຍຢ່າງເຫລົ່ານີ້ອາດສູນເສຍໄປເນື່ອງຈາກການຂາດ ກິນໄກສີ່ສານແບບເປັນລະບົບ. ມີຫລາຍວິທີຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິນໄກສີ່ສານທາງເອເລກໂຣນິກ ແລະ ພົບ ປະກັນ.

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ເພື່ອວິເຄາະ ແລະ ສັງລວມຄວາມຮູ້. ຈຳເປັນຕ້ອງມີການສັງລວມ ແລະ ຫັນຜົນຂອງການຄົ້ນຄ້ວາ, ຄວາມຮູ້ດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ບົດຮຽນ ຈາກປະສົບການຕົວຈິງທຳອິດ ມາເປັນຂໍ້ມູນທີ່ນັກສິ່ງເສີມສາມາດໃຊ້ໄດ້ ແລະ ຕໍ່ມາແມ່ນໃຊ້ສຳລັບ ຊາວກະສິກອນ. ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວ, ຂັ້ນຕອນຈາກນັກສິ່ງເສີມເຖິງຊາວກະສິກອນແມ່ນຫນ້າທີ່ຂອງ ສິ່ງເສີມ, ແລະ ສ່ວນຂັ້ນຕອນທີ່ 1 ແມ່ນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງນັກຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ນັກສິ່ງເສີມ. ປຶ້ມກ່ຽວ

ກັບການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຢູ່ເຂດພູດອຍ ເຊິ່ງໄດ້ຂຽນຮ່ວມກັນໂດຍ NAFRI and NAFES ແມ່ນ ຕົວຢ່າງທີ່ດີເລີດສໍາລັບການຮ່ວມມືແບບນີ້.

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອເຂົ້າຫາປັດໄຈການຜະລິດ. ເມື່ອແນວພັນ, ພືດຜັກ, ແນວພັນສັດໃຫມ່, ອຸປະກອນ ແລະ ວັດຖຸໃຫມ່ອື່ນໆ ຖືວ່າເປັນສິ່ງໃຫມ່ທີ່ຫລາຍຄົນສາມາດ ໃຊ້ໄດ້, ຄໍາຖາມມີຢູ່ກໍ່ຄື ຈະເຮັດແນວໃດໃຫ້ຫມົດທຸກຄົນຜູ້ທີ່ຕ້ອງການມີສິ່ງເຫລົ່ານີ້. ຍົກຕົວຢ່າງສໍາລັບ ເມັດພັນ, ຄໍາຖາມຢູ່ນີ້ກໍ່ຄື ແມ່ນໃຜຈະເປັນຜູ້ຜະລິດ ໃນຈໍານວນຫລາຍ. ຄໍາຕອບທີ່ເປັນໄປໄດ້ແມ່ນ ບໍລິສັດເອກະຊົນ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ສະຫະກອນສະເພາະດ້ານ ຫລື ຟາມຂະຫຍາຍເມັດພັນ ຂອງລັດ. ປະສົບການຈາກຫລາຍປະເທດໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າລັດຖະບານຜູ້ດຽວບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການເມັດພັນ ທີ່ມີປະໂຫຍດແທ້ຈິງໄດ້. ຫລາຍຄົນສາມາດມີອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງຈັກໃຫມ່ ໃນເມື່ອ ພາກສ່ວນເອກະຊົນໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ຜະລິດ ແລະ ຈໍາຫນ່າຍເທົ່ານັ້ນ.

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງໃນການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ໃນປະ ເທດຫນຶ່ງຖານຂໍ້ມູນສ່ວນໃຫຍ່, ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂໍ້ມູນຄົ້ນຄວ້າ ແມ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໂດຍບໍ່ມີການປະ ສານສົມທົບນໍາກັນ. ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນ, ຂໍ້ມູນສໍາລັບວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຈາກວຽກງານສິ່ງເສີມແມ່ນຫາ ຍາກຫລາຍໃນຖານຂໍ້ມູນ. ການປະສານສົມທົບໃນດ້ານນີ້, ການແບ່ງພາລະຫນ້າທີ່ໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການເຂົ້າຫາທຸກຖານຂໍ້ມູນທີ່ເປັນເອເລັກໂທຣນິກໃນເວລາດຽວກັນ, ການມີຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການສິ່ງເສີມຢ່າງເປັນລະບົບ ຈະເຮັດໃຫ້ລະບົບການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວສານມີປະໂຫຍດຫລາຍ ຂຶ້ນຕື່ມ.

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງເພື່ອປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຜົນກະທົບ ຂອງວຽກງານສິ່ງເສີມ. ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ, ການຕິດຕາມຜົນໄດ້ຮັບຂອງວຽກງານສິ່ງເສີມແມ່ນ ຫນ້າທີ່ ຂອງພາກສ່ວນສິ່ງເສີມເອງ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ບາງຄັ້ງ ຍັງຕ້ອງການມີການສຶກສາສະເພາະດ້ານເຊັ່ນ ການຊອກຫາຜົນກະທົບທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ດ້ານເສດຖະກິດ. ວຽກເຫລົ່ານີ້ແມ່ນເຫນືອ ຄວາມສາ ມາດ ຂອງພາກສ່ວນສິ່ງເສີມ ແລະ ສະນັ້ນດີທີ່ສຸດໃນກໍລະນີນີ້ ແມ່ນພາກສ່ວນສິ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ.

ສະຫລຸບ. ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນ, ວຽກງານສິ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ (ກໍ່ຄືພາກ ສ່ວນອື່ນໆ) ແມ່ນສິ່ງຈໍາເປັນທີ່ສຸດເພື່ອກໍານົດວິທີແກ້ໄຂສິ່ງກົດຂວາງ ແລະ ຊອກຫາໂອກາດໃຫມ່ ເພື່ອ ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີກ່ວາ. ຢູ່ລາວ ແລະ ບ່ອນອື່ນໆ ມີຫລາຍບົດຮຽນກ່ຽວກັບປະເດັດນີ້ ແລະ ຕົວຢ່າງ ຂອງການລົ້ມເຫລວກໍ່ມີຫລາຍເຊັ່ນກັນ. ການຮ່ວມມືຕ້ອງຢູ່ລະດັບສະຖາບັນ ແລະ ສະແດງຢູ່ໃນຂັ້ນ ຕອນເຮັດວຽກ ຂອງ ອົງການ. ຖ້າບໍ່ແນວນັ້ນ, ການຮ່ວມມືຈະຂຶ້ນກັບຄຳຄິດຄຳເຫັນ ແລະ ການລິເລີ້ມ ຂອງບຸກຄົນຫລາຍເກີນໄປ.

3.2 ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນກຸນແຈຂອງການປະສານສົມທົບ

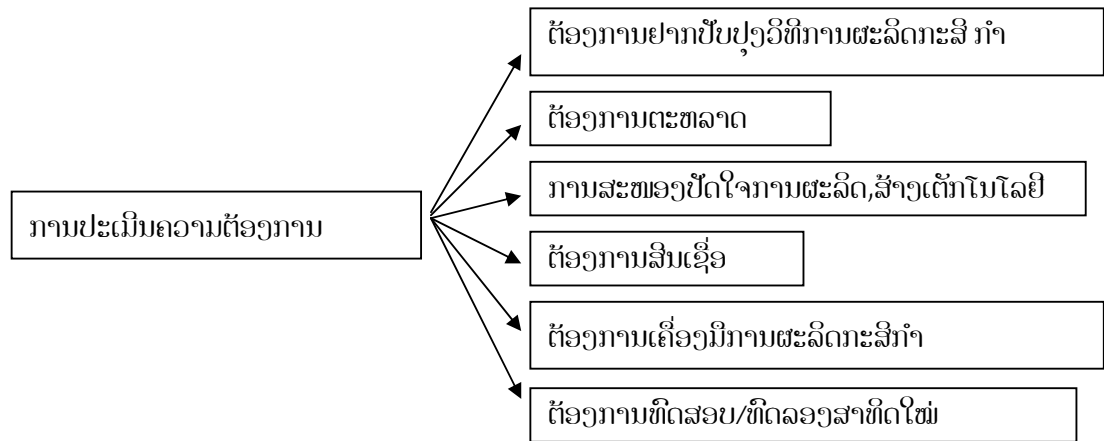
ນຳສະເໜີໂດຍ: ທ່ານ ສົມໄຊ ສີຊານິນ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກສົ່ງເສີມ ແລະ ຊຸມຄອງໂຄງການ, ຫົວໜ້າໂຄງການພັດທະນາລະບົບສົ່ງເສີມກະສິກຳ

ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2001 ເຊິ່ງມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບການສົ່ງເສີມ ແລະ ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍບັນດາແຜນນະໂຍບາຍ, ດຳລັດ ແລະ ວິໄສທັດໃນການພັດທະນາ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ໂດຍມີບົດບາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຊຸກຍູ້ການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ແຕ່ຫາກວ່າໃນໄລຍະຜ່ານມາ ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແມ່ນໄດ້ ພົບພໍ້ບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຫລາຍໆ ຢ່າງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສົ່ງເສີມອັນເນື່ອງມາຈາກການທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີລະບົບ - ຮູບແບບການສົ່ງເສີມທີ່ສາມາດ ເອື້ອອຳນວຍການບໍລິການ ດ້ານເຕັກນິກວິຊາການໃຫ້ເຂົ້າກັບເງື່ອນໄຂການຜະລິດ ແລະ ສະພາບເສດຖະກິດ-ສັງຄົມທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ເຊິ່ງເປັນສາເຫດພາໃຫ້ການສົ່ງເສີມ ບໍ່ຖືກຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນຕໍ່ເທົ່າທີ່ຄວນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ດ້ວຍຄວາມທຸມເທອອກແຮງ, ຕົກຮອດປີ 2005, ກອງສົ່ງເສີມກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຈຶ່ງໄດ້ຮັບຮອງເອົາລະບົບ-ຮູບແບບການສົ່ງເສີມທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນ (LEA) " ໃຫ້ເປັນລະບົບສົ່ງເສີມທີ່ຈະຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດເພື່ອຮັບປະກັນປະສິດທິຜົນຂອງການສົ່ງເສີມ ແລະ ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ. ລະບົບສົ່ງເສີມດັ່ງກ່າວແມ່ນມີລັກສະນະສົ່ງເສີມຕາມທ່າແຮງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນທຸກເພດທຸກໄວ, ບົນພື້ນຖານການມີສ່ວນຮ່ວມ, ຜະລິດລວມ ຫມູ່, ມີການປະສານສົມທົບ ແລະ ມີການຜູກພັນຫລາຍພາກສ່ວນໂດຍຊາວກະສິກອນບົນພື້ນຖານທັດສະນະກຸ້ມ ຕົນເອງ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ.

ບົດນຳສະເໜີນີ້ແມ່ນມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຢາກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນຫົວໃຈຂອງລະບົບການສົ່ງເສີມຂອງລາວ. ທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາກລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນແມ່ນມີໜ້າທີ່ໃຫ້ການຊຸກຍູ້ ແລະ ສະໜັບສະໜຸນຊາວກະສິກອນ ໃນການປັບປຸງການຜະລິດກະສິກຳໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນເອງເພາະວ່າມີແຕ່ຊາວກະສິກອນເທົ່ານັ້ນທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງທ່ອງແທ້ເຖິງຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ທ່າແຮງດ້ານການຜະລິດໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ. ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນນັ້ນ, ມັນຮຽກຮ້ອງ ໃຫ້ທຸກໆພາກສ່ວນ ຕ້ອງໄດ້ປະສານສົມທົບກັນຢ່າງເປັນລະບົບ. ລະບົບຮູບແບບການສົ່ງເສີມຂອງລາວ (LEA) ສາມາດເປັນພາຫນານນຳສົ່ງທຸກໆພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອນຳເອົາເຕັກນິກ/ເຕັກໂນ

ໂລຍີ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ປະສົບການ ແລະ ອື່ນໆເຂົ້າຫາຮາກຖານການຜະລິດ ດັ່ງຕົວຢ່າງໃນຮູບສະແດງລຸ່ມນີ້:

ການວິເຄາະໃຫ້ເຫັນບັນຫາ/ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ໂອກາດໃນການຜະລິດກະສິກໍາຂອງຊາວກະສິກອນ ທີ່ມີ ຄວາມຫລາກຫລາຍໃນແຕ່ ລະຫັອງຖິ່ນ ແມ່ນໜຶ່ງຂອງ ຂະບວນການສໍາຄັນໃນການສ້າງຕັ້ງລະບົບ ການສົ່ງເສີມຂັ້ນບ້ານ, ອັນເປັນອົງປະກອບທີ່ອັນສໍາຄັນຂອງຮູບແບບການສົ່ງເສີມຂອງລາວ (LEA), ດັ່ງ ທີ່ສະແດງ ໃນຮູບພາບຂ້າງເທິງ. ດັ່ງນັ້ນນັກສົ່ງເສີມແຕ່ລະຂັ້ນແມ່ນມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການປະສານສົມ ທົບຊຶ້ງກັນ ແລະ ກັນເພື່ອພົວພັນເອົາບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າ ມາຊ່ວຍສະໜັບສະໜຸນຊາວ ກະສິກອນເຊັ່ນ: ສະຖາບັນການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງມາເຮັດການທົດສອບເຕັກນິກ/ເຕັກໂນໂລຍີ, ແນວພັນ ພືດ, ສັດ ກັບຊາວກະສິກອນ. ສຶກສາດ້ານການຕະຫລາດ, ການສະໜອງດ້ານສິນເຊື່ອ ແລະ ການສະ ຫນອງແນວພັນໃຫ້ການຝຶກ, ຊຸກຍູ້ຕິດຕາມໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນດ້ວຍອົງການຈັດ ຕັ້ງລັດ, ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ NGOs.

3.3 ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແມ່ນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງ ວຽກສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງ

ນໍາສະໜັບໂດຍ: ທ່ານທອງດີ ຈັນທະວົງ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງສາລາວັນ.

ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແມ່ນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະແໜງວິຊາການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແນວ ທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານກໍ່ຄືການປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍ, ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມພາຍໃນແຂວງ ເຊິ່ງມີພາລະຫນ້າ ທີ່ຕົ້ນຕໍໃນການຄົ້ນຄວ້າວາງແຜນຍຸດທະສາດ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຕິດຕາມຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ບົດບາດການສົ່ງເສີມວຽກງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂອງຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ.

ຈາກປະສົບການຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງສາລາວັນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແມ່ນມີ ຫນ້າທີ່ໃນການເກັບກຳບົດຮຽນດ້ານເທັກໂນໂລຢີຕ່າງໆ (ມີຫຍັງແດ່?), ນຳມາເລືອກ ເພິ່ນ ແລະ ຄັດຈ້ອນໃຫ້ຖືກກັບຄວາມ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ສະພາບເງື່ອນໄຂ ການຜະລິດ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ເປັນຂົວຕໍ່ໃນການນຳສົ່ງເທັກໂນໂລຢີເຫລົ່າ ນັ້ນລົງສູ່ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຍັງເປັນຂົວຕໍ່ໃນການ ເຊື່ອມຕໍ່ການບໍລິການຕ່າງໆລົງສູ່ພາກສະໜາມ. ຫມາຍຄວາມວ່າເປັນຂົວຕໍ່ໃນການຫັນເອົາ ໂຄງການ ລົງສູ່ ເມືອງ, ນຳເອົາພາກສ່ວນເອກະຊົນລົງໄປເຮັດການສະໜອງປັດໃຈການຜະລິດ, ສິນເຊື່ອ ແລະ ການຕະຫລາດ, ນຳເອົາພາກສ່ວນ ວິຊາການລົງໄປຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາໃນການຜະລິດ ຫລື ເຮັດການ ຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ.

ໂດຍອີງໃສ່ປະສົບການດັ່ງກ່າວ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງສາລາວັນຈຶ່ງມີແຜນການໃນການ ປັບປຸງຂອດການປະສານງານ, ການລາຍງານ ແລະ ກະຈາຍຂໍ້ມູນຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງພະແນກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ການປັບປຸງວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຈະເຮັດໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ບໍ່ພຽງແຕ່ ເປັນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງນັກຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ແລະ ນັກສົ່ງເສີມເທົ່ານັ້ນແຕ່ຍັງເປັນຂົວຕໍ່ໃຫ້ແກ່ນັກທຸລະກິດ, ແມ່ຄ້າຊາວຂາຍ, ຜູ້ສະໜອງສິນເຊື່ອ, ໂຄງການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆເພື່ອແນໃສ່ຊ່ວຍປັບປຸງ ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

3.4 ສູນຂະຫຍາຍເມັດພັນຄືໃຈກາງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ການສົ່ງເສີມ

ນຳສະເໜີໂດຍ: ດຣ. ພູດາໄລ ລັດວິໄລວົງ, ຫົວຫນ້າສູນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນພືດ ທ່າສະໂນ.

ເນື້ອທີ່ການປູກເຂົ້າທັງນາປີ ແລະ ນາແຊງທົ່ວປະເທດມີ 676,997 ຮຕ, ນາປີກວມເອົາ 89.5% ຂອງ ເນື້ອ ທີ່ນາທັງຫມົດ ແລະ ຜົນຜະລິດປະມານ 2.3 ລ້ານ ໂຕນ. ແນວພັນປັບປຸງທີ່ນຳໃຊ້ໃນນາປີປະມານ 60-70% ຂອງເນື້ອທີ່, ສ່ວນນາແຊງແມ່ນ 100%. ການນຳໃຊ້ແນວພັນຂອງຊາວນາ ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນ ປູກຕິດຕໍ່ກັນໄປເລື້ອຍໆຫລາຍ 10 ປີ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ແນວພັນເສຍຄວາມເປັນ ແນວພັນເດີມ ແລະ ຜົນຜະ ລິດຕ່ຳ. ດັ່ງນັ້ນພັກ ແລະ ລັດຖະບານຈຶ່ງມີແນວທາງໃນການຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ນຳໃຊ້ແນວພັນ ປັບປຸງ ເພື່ອຍົກສູງສະມັດຕະພາບຂອງການຜະລິດ, ໂດຍຖືເອົາບັນດາສູນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວ ພັນພືດເປັນຫລັກໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍເມັດພັນຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ໃຫ້ ໄດ້ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ແຕ່ຍັງຂາດລະບົບ ການຕະຫລາດ ແລະ ແຈກຢາຍເຮັດໃຫ້ເມັດ ພັນ ຄ້າງສາງ. ເນື້ອງຈາກວ່າຜະລິດໂດຍບໍ່ເຄີຍມີແຜນຄວາມຕ້ອງການ ຫລື ສັ່ງຊື້ ລ່ວງຫນ້າ 1 ລະດູ ຫລື 1 ປີ. ຊະນິດເມັດພັນທີ່ຜະລິດມີເມັດພັນບໍລິສຸດ, ຂັ້ນພື້ນຖານ ຫລື ພັນລຸ້ນ 1, ພັນລຸ້ນ 2 ແລະ ລຸ້ນ 3. ຕາມ

ປົກກະຕິແລ້ວເມັດພັນລຸ້ນ 2 ແລະ ລຸ້ນ 3 ແມ່ນຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສິ່ງເສີມໂດຍມີການຮ່ວມມືກັບຊາວນາຜູ້ຜະລິດແນວພັນ.

ສູນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນພືດທ່າສະໂນ ແມ່ນມີປະສິດທິພາບໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜະລິດເມັດພັນຕອບສະໜອງ ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນຕັ້ງແຕ່ປີ 1986, ແຕ່ໃນໄລຍະນັ້ນເມັດພັນທີ່ຜະລິດ ຍັງຈຳກັດ, ມາຮອດປີ 1998 ຈຳນວນເມັດພັນແມ່ນ ເພີ່ມຂຶ້ນຄື ແຕ່ 47 ໂຕນ (ປີ 1998) ເຖິງ 255 ໂຕນ (ປີ 2001) ແລະ ສ້າງຕາ ຫນ່າງການຜະລິດເມັດພັນໂດຍມີສັນຍາຮ່ວມມືກັບ ຊາວກະສິກອນປະມານ 100 ຄອບຄົວ, ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍພັນ ພືດ, ມີການປະສານງານກັບສະຖາບັນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຕ່າງໆ, ຮ່ວມມືກັບສະຖາບັນການສຶກສາ ໃນການຮັບເອົານັກສຶກສາມາດິກາງານ, ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ພົວພັນໃກ້ສິດໃນການລາຍງານຕາມສາຍ ແລະ ອື່ນໆອີກ. ແຕ່ວ່າການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນສິ່ງເສີມ ແລະ ເອກະຊົນແມ່ນຫນ້ອຍທີ່ສຸດ. ດັ່ງນັ້ນເພື່ອເປັນການຫັດແຫນ້ນສາຍພົວພັນ ການປະສານສົມທົບເພື່ອແນໃສ່ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜະລິດເມັດພັນໃຫ້ໄດ້ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ, ສູນທ່າສະໂນແມ່ນມີແຜນເຊື່ອມຕໍ່ກັບການສິ່ງເສີມເພື່ອເປັນຫຼັກໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງກຸ່ມຜະລິດຂອງ ຊາວກະສິກອນ, ໃນການສ້າງ ແຜນຄວາມຕ້ອງການເມັດພັນພືດໃຫ້ເປັນລະບົບດີ.

3.5 ຊາວກະສິກອນແມ່ນກຸ່ມແຈໃນການກຳນົດຂອດຈຳກັດຂອງການເຮັດນາ

ນຳສະເໜີໂດຍ: ທ່ານ ກ້ວາງ ດວງສິລາ, ຫົວໜ້າແຜນງານຄົ້ນຄວ້າພັນເຂົ້າ, NAFRI, ຫົວໜ້າປະສານງານ ໂຄງການລາວ-ອີລີ ແລະ ທ່ານ ຄຳຫລ້າ ພັນທະບູນ, ຫົວໜ້າສູນຄົ້ນຄວ້າຫ້ວຍໂຄດ, NAFRI.

ບູລິມະສິດອັດຕະໂນມັດຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານແມ່ນການຫັນປ່ຽນການຜະລິດກະສິກຳໃຫ້ເປັນການຜະລິດ ທີ່ຫັນສະໄຫມ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ ເພື່ອແນໃສ່ຮັບປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ. ການເຮັດນາແມ່ນມີຂໍ້ຈຳກັດຫລາຍໆຢ່າງ ອັນເນື່ອງມາຈາກບັນຫາດ້ານມູນຄ່າ, ປະລິມານແນວພັນທີ່ສາມາດສະໜອງໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ແລະ ການນຳໃຊ້ແນວພັນປັບປຸງທີ່ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງໃນຫມູ່ຊາວນາ, ບັນຫາດ້ານຜຸ່ນ ແລະ ການຈັດການນ້ຳໃນຂະນະທີ່ສັດຕູພືດ ແລະ ວັດຊະພືດເອງກໍ່ໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດຫລຸດລົງ. ເວົ້າໂດຍລວມແລ້ວ, ບັນຫາດ້ານແນວພັນ, ຜຸ່ນ ແລະ ນ້ຳແມ່ນບັນຫາຕົ້ນຕໍທີ່ກະທົບໃສ່ຜະລິດຕະພາບ ຂອງການເຮັດນາ. ການຄົ້ນຄວ້າດ້ານການຈັດການເຊິ່ງຮວມມີທັງການປັບປຸງດິນ ແລະ ການຈັດການນ້ຳແມ່ນ ປະຕິບັດມາດົນນານແລ້ວໂດຍມີການເຮັດການຄົ້ນຄວ້າໃນພື້ນທີ່ຂອງຊາວກະສິກອນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດມີຂະບວນການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກຊາວກະສິກອນໃນການສ້າງ ຂໍ້ແນະນຳໃນການ ປັບປຸງ ການຜະລິດ. ສ່ວນການປະສົມພັນພືດນັ້ນສ່ວນຫລາຍແມ່ນຂາດການປະເມີນຜົນຈາກຊາວກະສິກອນ. ໃນເງື່ອນໄຂສະພາບແວດລ້ອມ

ທີ່ອຳນວຍເຊັ່ນ ແນວພັນນາແຊງ, ມັນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການ ພັດທະນາ ແນວພັນທີ່ເປັນທີ່ນິຍົມ ຊົມຊອບໃນຫມູ່ຊາວນາໂດຍບໍ່ຕ້ອງໃຫ້ພວກເຂົາມີສ່ວນຮ່ວມ ເຂົ້າໃນຂັ້ນຕອນການປະສົມພັນພືດ. ແຕ່ ຫາກວ່າການສ່ອງແສງຄືນດ້ານຜະລິດຕະພາບ, ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ສະພາບແວດລ້ອມຂອງແນວ ພັນ ແລະ ຄຸນນະພາບ ການກິນຈາກຊາວກະສິກອນແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ສຸດໃນການປັບປຸງການປະສົມ ພັນພືດໃຫ້ມີຄວາມເໝາະສົມກັບເງື່ອນໄຂດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມໃນລະດູຝົນ. ຜ່ານ ມາລະບຽບການຂອງວິທີການປະສົມພັນພືດແມ່ນສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃນການສ່ອງແສງຕີຊົມຄືນຈາກ ຊາວກະສິກອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງໄດ້ ພັດທະນາຮູບແບບການຄັດເລືອກ ແນວພັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມຂຶ້ນ (Participatory Varietal Selection) ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນແຜນງານ ການປັບປຸງແນວພັນ ເຂົ້ານາປີໂດຍ ອີງໃສ່ຫຼັກການຕົວແບບແມ່-ລູກ (Mother - Baby model). ວິທີການດັ່ງກ່າວແມ່ນການວັດແທກ ຄວາມນິຍົມຊົມຊອບ (Rating) ຈາກຫລາຍໆຫົວໜ່ວຍການຜະລິດ ເຂົ້າໃນການປະເມີນຜົນແນວພັນ ເຊິ່ງມີຂະບວນການເລີ່ມຈາກການຄັດເລືອກແນວພັນ ທີ່ມີທ່າ ແຮງ, ນຳມາປູກສາທິດ (ແປງແມ່), ຈາກ ນັ້ນ ຊາວນາເລືອກເອົາແນວພັນທີ່ຕົນມັກໄປທົດລອງປູກໃນ ພື້ນທີ່ຂອງຕົນ (ແປງລູກ). ຊາວນາເອງເປັນ ຜູ້ສົມທຽບຜົນໄດ້ຮັບຈາກແນວພັນທີ່ຕົນນຳໄປປູກທົດລອງ ແລະ ວາງແຜນເພື່ອນຳເອົາແນວພັນໄປປູກ ຕົວຈິງໃນລະດູການຫນ້າ.

ການທົດລອງຂອງລະບົບ PVS ແມ່ນໄດ້ປະຕິບັດໃນເຂດພູດອຍ ແລະ ທົ່ງພຽງໂດຍນັກຄົ້ນຄ້ວາ ທົດ ລອງ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຊາວກະສິກອນ. ແນວພັນເຂົ້າສ່ວນ ຫລາຍແມ່ນໄດ້ຖືກພັດທະນາ ຫລື ປະເມີນຜົນ ຂຶ້ນໃນພື້ນທີ່ຂອງສະຖານີທົດລອງຂອງສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍຜ່ານແຜນງານ ຄົ້ນຄ້ວາແນວ ພັນເຂົ້າແຫ່ງຊາດ. ນັກປະສົມພັນພືດຂອງ NAFRI ປະສານສົມທົບກັບຊ່ຽວຊານ ໂຄງການລາວ-ອີລີ ກຳນົດສາຍພັນທີ່ດີ, ຈາກນັ້ນພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງແມ່ນນຳເອົາ ສາຍພັນດັ່ງກ່າວໄປທົດລອງຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນໂດຍນຳໃຊ້ຫຼັກການຕົວແບບແມ່-ລູກ. ໂດຍຜ່ານ ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ, ແຜນງານຄົ້ນ ຄ້ວາແນວພັນເຂົ້າແຫ່ງຊາດຈຶ່ງສາມາດສ້າງຂໍ້ແນະນຳ ທີ່ປະສົມ ກົມກຽວກັບການປ້ອງກັນພືດ, ການປັບປຸງຕົນ, ການກະສິກຳ ແລະ ລະບົບການຜະລິດ. ຂໍ້ແນະນຳ ເຫລົ່ານັ້ນແມ່ນໄດ້ນຳໄປວາງສະແດງໃນງານວັນພາກສະໜາມຂອງຊາວນາ (Farmer Field Day) ເຊິ່ງແມ່ນການນຳເອົາຊາວນາມາທັດສະນະທີ່ສະຖານີ ທົດລອງເພື່ອເປີດໂອກາດໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ໄດ້ ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ກັບແຜນງານຄົ້ນຄ້ວາເຂົ້າແຫ່ງຊາດ, ການຜະລິດເມັດພັນ, ການຄັດເລືອກ ແນວພັນແບບມີ ສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການທົດສອບຄວາມງອກຂອງເມັດພັນ.

ມາຮອດປະຈຸບັນ, ການປະສົມພັນພືດ ແລະ ແຜນງານຄັດເລືອກເມັດພັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມແມ່ນໄດ້ສ້າງ ແນວ ພັນ ຈຳນວນຫລວງຫລາຍເຊິ່ງໃນນັ້ນ 14 ແນວພັນ ແມ່ນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນຫມູ່ຊາວກະສິກອນ, 23 ແນວພັນກຳລັງຢູ່ໃນໄລຍະແນະນຳໃຫ້ນຳໃຊ້ ແລະ ອີກ 5 ແນວພັນທີ່ຈະນຳໄປແນະນຳໃນປີຫນ້າ. ແນວພັນປັບປຸງ ແມ່ນສາມາດເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງການເຮັດນາໂດຍສະເພາະນາປີ ເຊິ່ງແນວພັນເຫລົ່າ ນັ້ນແມ່ນໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ແນະນຳໂດຍຜ່ານຂະບວນການການມີສ່ວນຮ່ວມຈາກຊາວນາ ແລະ

ການຮ່ວມມືກັນຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆໃນລະດັບຊາດ, ແຂວງ, ເມືອງ, ການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ແລະ ສິ່ງເສີມ.

3.6 ການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈໄດ້ ເຖິງຄວາມສັບສົນດ້ານ ຄວາມຫລາກຫລາຍຢູ່ເຂດພູດອຍ

ນຳສະເໜີໂດຍ: ທ່ານ. ວຽງສະຫວັນ ພິມພະຈັນວົງສິດ (NAFRI), ທ່ານ ວຽງໄຊ ໂພຕະກຸນ (NAFES), ແລະ Mr. John G Connell (CIAT)

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ໃນເຂດພູດອຍມີການປ່ຽນແປງນັ້ນ, ການປ່ຽນແປງລະບົບແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ແຕ່ບໍ່ເປັນພຽງການປ່ຽນແປງກົດຈະກຳການ ຜະລິດກະສິກຳເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ. ການປ່ຽນແປງລະບົບ ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ, “ການປັບປຸງເທັກໂນໂລຢີ” ຈຶ່ງເປັນພຽງອົງປະກອບອັນໜຶ່ງຂອງລະບົບໃດໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ. ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນໃນສະພາບຂອງເຂດພູດອຍທີ່ມີຄວາມຫລາກຫລາຍສູງນັ້ນ “ລະບົບດຽວ” ຈຶ່ງບໍ່ພໍ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ລະບົບ ຕ່າງໆຖືກສ້າງຂຶ້ນຢ່າງເໝາະສົມໂດຍອີງໃສ່ເງື່ອນໄຂຂອງທ່ອງຖິ່ນນັ້ນໆ. ການແນະນຳກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ພຶດຕະທຳສັດເພື່ອປັບປຸງການລ້ຽງສັດໄດ້ ວາດພາບໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນດາຍຸດທະສາດທີ່ໃຊ້ ເພື່ອເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສັບສົນດ້ານຄວາມຫລາກຫລາຍຢູ່ເຂດພູດອຍ.

ຈາກຂະບວນການຄົ້ນຄວ້າແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (1995-99) ແມ່ນສາມາດຄັດເລືອກ 8 ສາຍພັນຫຍ້າ ແລະ ຖົ່ວທີ່ມີຄວາມທົນທານກັບສະພາບແວດລ້ອມໃນ ລາວ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະໄດ້ເຮັດວຽກຕິດແທດກັບຊາວກະສິກອນປານໃດກໍຕາມແຕ່ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບພຶດຕະທຳສັດກໍຍັງໜ້ອຍຢູ່. ສະນັ້ນຈຶ່ງຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດລະບົບການລ້ຽງສັດອັນໃໝ່ຂຶ້ນທີ່ນຳໃຊ້ພຶດຕະທຳສັດເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດເຫັນການປ່ຽນແປງ. ກຸນແຈຂອງການກຳນົດລະບົບການລ້ຽງສັດອັນໃໝ່ແມ່ນການປ່ຽນແປງຮູບແບບການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນເຊິ່ງແມ່ນນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນັກສິ່ງເສີມເປັນຜູ້ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານຂະບວນການ.

ການກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງແມ່ນເລີ້ມຈາກ: (ກ). ຈັດຂະບວນການວິນິດໄສບັນຫາເພື່ອກຳນົດຂໍ້ຈຳກັດ ໃນການລ້ຽງສັດເຊິ່ງກ່ຽວພັນກັບການບໍລິຫານເວລາ ແລະ ແຮງງານ. ຈາກການວິເຄາະບັນຫາເຫັນວ່າ ເວລາ ແລະ ແຮງງານແມ່ນ “ບັນຫາຕົ້ນຕໍທີ່ ຕ້ອງແກ້ໄຂຮີບດ່ວນ” ແລະ ການປູກພຶດຕະທຳສັດ ມີ ທ່າແຮງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ. (ຂ). ສະໜອງແນວພັນຕ່າງໆໃຫ້ ຊາວກະສິກອນເພື່ອທົດສອບ ແລະ ປະເມີນຜົນ. ຂະບວນການດັ່ງກ່າວແມ່ນ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການແກ້ໄຂບັນຫາຮ່ວມກັນກັບຊາວກະສິກອນພ້ອມທັງເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງຮູບແບບການຜະລິດອັນໃໝ່.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງໃໝ່ໄດ້ນັ້ນແມ່ນສິ່ງທີ່ຍຸ່ງຍາກ ແຕ່ເພື່ອສ້າງໂອກາດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງ ໃໝ່ໂດຍນຳໃຊ້ເວລາໜ້ອຍ ແລະ ເປັນ ການປະຢັດແຮງງານ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໃຊ້ຮູບການ ການສົ່ງເສີມພຶດຕະການສັດໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ. ຈາກນັ້ນຊາວກະສິກອນຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ມີການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ ແລະ ປະກົດການດັ່ງກ່າວເຮັດໃຫ້ເກີດມີລະບົບໃໝ່ເຂົ້າມາແທນທີ່. ຊາວກະສິກອນຕິດຕາມວິທີການນຳໃຊ້ພຶດຕະການສັດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ, ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນລະບົບທີ່ປະກົດຂຶ້ນຈຶ່ງໄດ້ຖືກແຜ່ກະຈາຍອອກສູ່ວົງກ້ວາງໃນຫມູ່ບ້ານຂອງພວກເຂົາໂດຍແມ່ນຊາວກະສິກອນເອງເປັນກົນໄກຕົ້ນຕໍ (ຕົວຢ່າງ: ກອງປະຊຸມຂອງກຸ່ມເບົາຫມາຍ). ເມື່ອລະບົບໃໝ່ໄດ້ຖືກກຳນົດຂຶ້ນ, ການນຳໃຊ້ພຶດຕະການສັດກໍ່ຖືກຂະຫຍາຍກ້ວາງຂວາງກ່ວາ ເກົ່າອອກສູ່ບ້ານອື່ນໂດຍຜ່ານຂະບວນການຢັ້ງຢືນຢາມ, ໂພດສເຕີ້, ກໍລະນີການສຶກສາ ແລະ ອື່ນໆ.

ນັກຄົ້ນຄ້ວາສະໜັບສະໜູນການສ້າງຂະບວນການ ແລະ ກຳນົດລະບົບ, ນັກສົ່ງເສີມແມ່ນສະໜອງຂະບວນການການມີສ່ວນຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ. ການແນະນຳການນຳໃຊ້ພຶດຕະການສັດແມ່ນຕົວຢ່າງໜຶ່ງທີ່ພະຍາຍາມອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນ ເຖິງຄວາມທ້າທາຍຂອງ ການເຂົ້າໃຈໄດ້ເຖິງຄວາມສັບສົນ ແລະ ຄວາມຫລາກຫລາຍທີ່ມີໃນ ເຂດພູດອຍ. ກົນໄກສຳຄັນແມ່ນ ປະກອບມີ: 1. ອຳນວຍໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ, 2. ເຮັດວຽກ ກັບຊາວກະສິກອນ ຈຳນວນຫລາຍ ເພື່ອ ເປີດໂອກາດໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງໃໝ່ຫລາຍຂຶ້ນ, 3. ຈາກນັ້ນສະໜັບສະໜູນໃນການຕິດຕາມ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດມີລະບົບໃໝ່. ຍຸດທະສາດນີ້ແມ່ນສາມາດນຳໄປໃຊ້ໄດ້ໃນເຂດພູດອຍທີ່ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຢາກໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງລະບົບ.

3.7 ການບໍລິການດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ: ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນໃນການປັບປຸງການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ

ນຳສະເໜີໂດຍ: ທ່ານ ຄຳໄຜ່ ມະນີວິງ, ຫົວໜ້າພະແນກຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການວາງແຜນ ຍຸດທະສາດ, NAFRI

ພັກ ແລະ ລັດຖະບານໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນເປັນພິເສດໃນການພັດທະນາເທັກໂນໂລຢີໂດຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ແທດເໝາະກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງຊາວກະສິກອນ ໂດຍໄປພ້ອມໆກັບຈັງຫວະ ການເໜັງຕີງດ້ານການຕະຫລາດດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງອອກໃນວິໄສທັດທາງຍຸດທະສາດສຳລັບຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງການເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ຫລືບລ້າງຄວາມທຸກຈົນຂອງຊາດ. ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸ ຕາມຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວນັ້ນ, ການປັບປຸງການປະສານ ສົມທົບລະຫວ່າງພາກສ່ວນຕ່າງໆກໍ່ແມ່ນ ວິທີການ ອັນໜຶ່ງທີ່ດີ ແຕ່ວ່າການປະສານສົມທົບໃນປະຈຸບັນແມ່ນຍັງບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນເທື່ອເຊິ່ງ ມີສາ ເຫດ ມາ ຈາກການຂາດລະບົບການນຳສົ່ງເທັກໂນໂລຢີທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ຂາດການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນທີ່ດີ ແລະ ຂາດການສື່ສານ -ປະສານງານກັນຢ່າງເປັນລະບົບ.

ການປັບປຸງການສື່ສານ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານລະຫວ່າງພາກສ່ວນຕ່າງໆແມ່ນຍຸດທະສາດທີ່ຈຳ ເປັນ ທີ່ສຸດເພື່ອຫັດແຫນ້ນການປະສານສົມທົບ ເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນໂດຍຜ່ານ “ ລະບົບພູມປັນຍາ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການກະສິກຳແຫ່ງ ຊາດ” (Lao Agriculture Knowledge and Information System). (AKIS).^{*1}

ບົດນຳສະເໜີນີ້ແມ່ນປະກອບດ້ວຍ 3 ພາກ ເຊິ່ງຈະເນັ້ນໜັກໃສ່ບົດບາດຂອງການບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວ ສານ (ທັງ NAFRI ແລະ NAFES) ໃນການຫັດແຫນ້ນ ການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງ 2 ພາກສ່ວນດັ່ງ ກ່າວ.

ພາກທີໜຶ່ງແມ່ນຈະພົບພັນເຖິງການພັດທະນາລະບົບການບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງ NAFRI ເຊິ່ງ ຈະໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ກ່ຽວກັບການສ້າງຄວາມອາດສາ ມາດໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນ, ການສ້າງຄູ່ຮ່ວມ ງານ, ການສ້າງເຄືອຂ່າຍເພື່ອແນໃສ່ປັບປຸງການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ພາກທີສອງແມ່ນຈະເນັ້ນໜັກການຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງກໍລະນີການສື່ສານສຳພັນ ແລະ ຂະບວນການພັດ ທະນາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈຳນວນ 4 ຕົວຢ່າງໂດຍຫຍໍ້:

¹ ໃນລະບົບ ລະບົບພູມປັນຍາ ແລະ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານການກະສິກຳນັ້ນຊາວບ້ານ ແລະ ສະຖາບັນຕ່າງ ໆແມ່ນຖືກເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າມາກັນເພື່ອຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ, ເກີດການແບ່ງປັນ ແລະ ນຳໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີ, ຄວາມຮູ້, ຫັກສະ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ລະບົບດັ່ງກ່າວແມ່ນການປະສານສົມທົບສາຍຊາວກະສິກອນເຂົ້າ ກັບການສຶກສາດ້ານກະສິກຳ, ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ຮ່ວມກັບພາກສ່ວນເອກະຊົນ (ຜູ້ສະ ໜອງປັດໃຈການຜະລິດ, ການຕະຫລາດ) ເພື່ອເນີນໄສນຳເອົາຄວາມຮູ້ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກຫລາຍ ໆບ່ອນເຂົ້າມານຳໃຊ້ເພື່ອປັບປຸງການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ (FAO 2004)

1. ການພັດທະນາລະບົບຖານຂໍ້ມູນການກະສິກຳແຫ່ງຊາດ
2. ປຶ້ມແຫລ່ງຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງເຂດພູດອຍ “ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ໃນເຂດພູດອຍ ຂອງລາວ”
3. ແຜນງານລາຍການວິທະຍຸຂອງໂຄງການ ລາວ-ອີລີ
4. ການພັດທະນາຕາຫນ່າງຂໍ້ມູນດ້ານເທັກໂນໂລຢີ

4 ຕົວຢ່າງແມ່ນມີກະທູ້ຢູ່ສອງຢ່າງ. ກະທູ້ທຳອິດແມ່ນເວົ້າເຖິງກິນໄກການກະຈາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຫມາຍວ່າແຕ່ລະອົງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ້ອງການຂໍ້ມູນ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ສະນັ້ນຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນໃນການພັດທະນາກິນໄກການກະຈາຍຂໍ້ມູນວົງກ້ວາງເພື່ອໃຫ້ທຸກໆຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ຢ່າງທີສອງແມ່ນເນັ້ນຫນັກວ່າ: ການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງ ການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ການສົ່ງເສີມບໍ່ແມ່ນການ “ສົ່ງມອບ” ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແຕ່ທັງສອງພາກສ່ວນມີບົດບາດໃນການພັດທະນາຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ເພື່ອໃຫ້ເກີດມີຂໍ້ມູນທີ່ມີປະສິດທິຜົນນັ້ນ, ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຮ່ວມມື ແລະ ສົນທະນາປຶກສາຫາລືກັນລະຫວ່າງການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ແລະ ການສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງກິນໄກໃນການ ສະຫນັບສະຫນູນການສື່ສານ ຕອບຮັບກັບພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກສຸດທ້າຍແມ່ນເນັ້ນຫນັກກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳໃນອານາຄົດເພື່ອການປັບປຸງລະບົບພູມປັນຍາ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການກະສິກຳແຫ່ງຊາດ. ເວົ້າສະເພາະແມ່ນເພື່ອກຳນົດຂອດການປະສານສົມທົບສຳລັບ NAFRI ແລະ NAFES ເພື່ອກຳນົດບົດບາດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຢ່າງຈະແຈ້ງໃນການປະສານສົມທົບ. ການສ້າງຂໍ້ຕົກລົງທີ່ເປັນເອກະພາບຈະເຮັດໃຫ້ເກີດປະສິດທິຜົນ ໃນການໄຫລວຽນຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ເທັກໂນໂລຢີລະຫວ່າງຊາວ ກະສິກອນ, ການສົ່ງເສີມ, ການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ດັ່ງນັ້ນຂໍ້ແນະນຳແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການເຮັດກິດຈະກຳຮ່ວມກັນສຳລັບການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ແລະ ການສົ່ງເສີມເພື່ອເປັນຈຸດລິເລີ່ມໃນການ ຫັດແຫນັ່ນລະບົບພູມປັນຍາ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນລາວ.

4. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສົນທະນາກຸ່ມຍ່ອຍ

ໃນມື້ທີ 2 ຂອງການປະຊຸມ ບັນດາຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ ເພື່ອພັດທະນາບັນດາແນວຄວາມຄິດທີ່ເປັນຮູບປະທຳ ເພື່ອນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢູ່ໃນ 8 ຫົວຂໍ້ຂອງການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງແລະສົ່ງເສີມໃນປະຈຸບັນ. ການສົນທະນາໄດ້ຖືກອອກແບບໃຫ້ມີການຖອດຖອນບົດຮຽນຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຈາກບັນດາກໍລະນີສຶກສາທີ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນມື້ທຳອິດນັ້ນ. ບັນດາຫົວຂໍ້ທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກນັ້ນ ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫລາຍລະດັບໃນລະບົບໂຄງສ້າງ (ລະດັບຊາດ, ແຂວງ, ແລະ ເມືອງ). ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສົນທະນາ ຈະຮັບປະກັນເຖິງ ການປະສານສົມທົບກັນລະຫວ່າງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະມີການຂະຫຍາຍຕົວຫລັງຈາກກອງປະຊຸມນີ້.

4.1 ບັນດາຫົວຂໍ້ໃນການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ

ຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນ 8 ຫົວຂໍ້ ແລະ ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໄດ້ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ຢູ່ນຳແຕ່ລະກຸ່ມ.

- ແນວພັນພິດ ແລະ ເບີ້ໄມ້:** ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ NAFRI, NAFES, DoA ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນຫລາຍຂຶ້ນເພື່ອແນ່ໃສ່ສາມາດຕອບສະໜອງເນັດພັນ ແລະ ເບີ້ໄມ້ທັງຫາງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ?
ຫົວຂໍ້ນີ້ປະກອບດ້ວຍ ການຂະຫຍາຍພັນ, ສວນກ້າເບີ້ໄມ້, ຕະຫລາດ ແລະ ການກະຈາຍອຸປະກອນການປູກຝັງ ແລະ ອື່ນໆ. ການປະສົມພັນພິດບໍ່ໄດ້ຖືວ່າເປັນບັນຫາພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ນີ້.
- ລະບົບການລ້ຽງສັດ:** ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ NAFRI, NAFES, DoA ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອປັບປຸງລະບົບການລ້ຽງສັດໃນຂອບເຂດທີ່ປະເທດ?
ຫົວຂໍ້ນີ້ປະກອບດ້ວຍ ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມກ່ຽວກັບວິທີການລ້ຽງງົວ, ພູ ແລະ ສັດບົກ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຈັດການກ່ຽວກັບພະຍາດ ແລະ ການປັບປຸງການໃຫ້ອາຫານ.
- ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ:** ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ NAFRI, NAFES, DoA ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນການຮັບປະກັນວຽກງານການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການກະສິກຳ?
ຫົວຂໍ້ນີ້ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການຕະຫລາດ, ແລະ ຮວມເຖິງການຮ່ວມມືກັນໃນການປົກປັກຮັກສາບັນດາຖານຂໍ້ມູນ, ຫ້ອງສະໝຸດ ແລະ ຕະລົດຕະພັນສຳລັບອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ເປັນຂໍ້ມູນ ທີ່ຈະຖືກນຳໃຊ້ໂດຍບັນດາພະນັກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ຊາວກະສິກອນ.
- ການກຳນົດສິ່ງທີ່ຈະເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມຮ່ວມກັນ:** ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ NAFRI, NAFES, DoA ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງ

ກິດຈະກຳການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ?

ຫົວຂໍ້ນີ້ປະກອບດ້ວຍການປະສານສົມທົບຕາມສາຍຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຖິງບັນດາຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ປະສິບການ ຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ພະນັກງານສົ່ງເສີມ, ພ້ອມກັບ ການວາງແຜນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບັນດາແຜນງານການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ແລະ ສົ່ງເສີມ.

5. ການປະສານງານໃນຂັ້ນແຂວງ: ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ PAFOs ແລະ PAFCs ປັບປຸງການວາງ ແຜນ ແລະ ການປະສານງານຂອງບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອ້ອມຂ້າງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້?

ຫົວຂໍ້ນີ້ປະກອບດ້ວຍການປະສານສົມທົບຕາມສາຍຂວາງລະຫວ່າງບັນດາຊ່ຽວຊານສະເພາະດ້ານຈາກບັນດາໂຄງການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ແລະ ສົ່ງເສີມ, NGOs ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ. ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອປັບປຸງຄວາມເປັນເຈົ້າການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຕໍ່ໂຄງການ ແລະ ແຜນງານການພັດທະນາ?

6. ການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຂັ້ນເມືອງ: ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ່າງທີ່ເຮັດວຽກໃນຂັ້ນເມືອງປະກອບສ່ວນສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂອງຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງໃຫ້ເປັນວິຊາການຮອບດ້ານ?

ຫົວຂໍ້ນີ້ປະກອບດ້ວຍ ການທີ່ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອເຮັດໃຫ້ NAFES, NAFRI, PAFO/PAFEC ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ສາມາດປະກອບສ່ວນ ໃນການພັດທະນາທັກສະ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ຕ້ອງການໂດຍບັນດາພະນັກງານສົ່ງເສີມກະສິກຳ, ມີການຄຳນຶງເຖິງພາລະບົດບາດໃໝ່ຂອງ ພະນັກງານຢູ່ທ້ອງຖານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ. ພາລະບົດບາດຂອງໂຄງການຕ່າງໆ ເຫດ ແລະ NGO ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງເຊັ່ນກັນ.

7. PTD ກັບການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ: ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ຂະບວນການພັດທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ມີບົດບາດສູງໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການປ່ຽນແປງໄມ້ດ້ານການກະສິກຳນັ້ນເປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຈົນ?

ຫົວຂໍ້ນີ້ປະກອບດ້ວຍການທີ່ຈະເຮັດແນວໃດໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ລວມເຖິງສະຖາບັນການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ແລະ ສົ່ງເສີມ ສາມາດປັບປຸງການມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນລະຫວ່າງທີ່ມີການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການ, ການພັດທະນາດ້ານເຕັກນິກ (PTD), ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາແລະປະເມີນຜົນ (PM&E) . ບັນດາການປຸງແປງສຳລັບຜູ້ທຸກຈົນສາມາດເປັນໄດ້ທາງດ້ານເຕັກນິກ, ສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ.

8. ການສ້າງຜູ້ສືບທອດດ້ານການສົ່ງເສີມ ແລະ ນັກຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ: ສະຖາບັນການສຶກສາ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຊ່ວຍຮັບປະກັນໃນການສ້າງນັກສົ່ງເສີມ ແລະ ນັກຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງທີ່ດີໃນ ອານາຄົດ?

ຫົວຂໍ້ນີ້ປະກອບດ້ວຍການທີ່ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ, ວິທະຍາໄລກະເສດຕ່າງໆ, NAFRI, NAFES, ແລະ ບັນດາໂຄງການຕ່າງໆ ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ແກ່ໃຈວ່າບັນດາຊ່ຽວຊານດ້ານກະສິກຳລຸ້ນໃໝ່ ໄດ້ຖືກບັນຈຸ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ໃນການຂະຫຍາຍຕົວຂອງຂະແໜງການ. ພວກເຮົາຈະແນໃຈໄດ້ແນວໃດ ວ່າພວກເຂົາຈະກຽມພ້ອມ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນດ້ວຍວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບ?

4.2 ແຜນການທີ່ຈະເລີ່ມປະຕິບັດໃນ 6 ເດືອນຕໍ່ໜ້າ

ບັນດາໝາກຜົນຂອງການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍຫຍໍ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້. ສຳລັບການສັງລວມແຜນການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ໄດ້ຈາກການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ (ເບິ່ງຂໍ້ 2) ແລະ ສຳລັບໝາກຜົນລະອຽດຂອງການເຮັດວຽກຂອງແຕ່ລະກຸ່ມ ລວມທັງບັນດາຄຳແນະນຳໃນການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ ແລະ ບັນດາອຸປະກອນຕ່າງໆທີ່ສະໜັບສະໜູນ ແມ່ນເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2.

ຫົວຂໍ້ທີ່ມີການຮ່ວມມືກັນ	ກິດຈະກຳທີ່ແນະນຳ
<p>1. ການເຂົ້າເຖິງເມັດພັນ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຊາວກະສິກອນສາມາດ ເຂົ້າເຖິງເມັດພັນ ແລະ ເບີ້ໄມ້ທັງທາງ ດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ</p>	<p>ສູນຜະລິດເມັດພັນຮ່ວມມືກັບພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ໃນການສົ່ງເສີມການຜະລິດເມັດພັນໃນ ລະດັບບ້ານ, ຕົວຢ່າງ: ສົ່ງເສີມໂດຍຜ່ານກຸ່ມຜະລິດເມັດພັນ.</p> <p>ສູນຜະລິດເມັດພັນ ແລະ ຫ້ອງການສົ່ງເສີມຂັ້ນເມືອງຮ່ວມກັນພັດທະນາກິນໄກໃນການປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານເມັດພັນພືດໃນແຕ່ລະປີ</p> <p>ກົມປູກຝັງສຸມໃສ່ສ້າງການຕັ້ງໜ່ວຍງານຄວບຄຸມຄຸນນະພາບສຳລັບເມັດພັນເຂົ້າ</p>
<p>2. ລະບົບການລ້ຽງສັດ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອປັບປຸງແນວພັນ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງ ສັດລ້ຽງໃນທົ່ວປະເທດ</p>	<p>ພັດທະນາແຜນຍຸດທະສາດໃນການຜະລິດ ແລະ ກະຈາຍພັນປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຕັ້ງສະຖານີຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະສົມພັນສັດຕົ້ມອີກ.</p> <p>ຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃນການວິນິດໄສພະຍາດ ແລະ ການສັກຢາວັກຊີນໃນຂັ້ນແຂວງພ້ອມກັບການປັບປຸງຕາໜ່າງສັດຕະວະແພດຂັ້ນບ້ານ</p> <p>ສ້າງທັດສະນະໃໝ່ທີ່ດີກ່ວາເກົ່າດ້ານການລ້ຽງສັດໃຫ້ແກ່ຊ່າວບ້ານໂດຍສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດແບບຂັງ ໂດຍມີການປູກ ແລະ ນຳໃຊ້ພືດອາຫານສັດ.</p>
<p>3. ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອຮັບປະກັນການແລກປ່ຽນ ແລະ ພັດທະນາຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດ້ານການກະສິ ກຳ ແລະ ປ່າໄມ້</p>	<p>ແຕ່ລະສະຖາບັນຄວນພິຈາລະນາກຳນົດເອົາໜ່ວຍງານ ຫລື ບຸກຄົນໃດຫນຶ່ງເພື່ອຮັບຜິດຊອບປະສານ ງານດ້ານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຮ່ວມກັນ</p> <p>ສ້າງຕັ້ງຄະນະປະຕິບັດງານຮ່ວມກັນເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຕົວແທນຈາກ NAFES ແລະ NAFRI</p> <p>ຄະນະປະຕິບັດງານຈະກຳນົດລາຍການຂໍ້ມູນທີ່ມີແລ້ວເຂົ້າໃນ “ແຜນວາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານ” ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການໃນການປະສານສົມທົບ, ຂອບເຂດການຮ່ວມມື ແລະ ການທັບຊ້ອນກັນຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ.</p>

<p>4. ການກຳນົດຫົວຂໍ້ທີ່ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່</p> <p>ເພີ່ມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຂັ້ນແຂວງໃນການກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສົ່ງເສີມ</p>	<p>ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງ PAFEC ແລະ DAFEO ໃນການກຳນົດຍຸດທະສາດການ ຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມໃນການພັດທະນາໃນຂັ້ນບ້ານ.</p> <p>ຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດຂອງພະນັກງານຂັ້ນເມືອງໃນການສະໜັບສະໜູນວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ໂດຍເລີ່ມຈາກການຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກ ແລະ ຈາກນັ້ນຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ ພະນັກງານ ຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ.</p>
<p>5. ການປະສານງານໃນຂັ້ນແຂວງ</p> <p>ປັບປຸງຂອດການວາງແຜນ ແລະ ປະສານງານລະຫວ່າງພາກ ສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ</p>	<p>ສ້າງແຜນຂັ້ນແຂວງໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການໃນຂັ້ນບ້ານເຊິ່ງໄດ້ຖືກຮວບໂຮມໂດຍພະນັກງານຫ້ອງ ການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (ພະນັກງານຂັ້ນເມືອງຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນບ້ານໃນການ ສ້າງແຜນ)</p> <p>ສ້າງກົນໄກອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ເທັກນິກຕ່າງໆ</p> <p>PAFO ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງການປະສານງານກັບໂຄງການຕ່າງໆ.</p>
<p>6. ຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດ ຂອງ DAFEO</p> <p>ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານໃນຂັ້ນເມືອງເພື່ອ ປະຕິ ບັດບັດບາດໃຫມ່ໃນການເປັນ ນັກສົ່ງເສີມການຜະລິດ</p>	<p>ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ຂັ້ນແຂວງໃນການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ນັກສົ່ງເສີມການຜະລິດໂດຍການອົບຮົມ ຄູຝຶກ (ນຳໃຊ້ LEA), ແລະ ພັດທະນາການຄວາມອາດສາມາດໃນການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ ແລະ ທຶນຮອນເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມ.</p> <p>PAFO ຕ້ອງປັບປຸງກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ</p> <p>PAFO ຕ້ອງເຜີຍແຜ່ສິດ ແລະ ບົດບາດໃຫມ່ຂອງ DAFEO ອອກຢ່າງກ້ວາງຂວາງ.</p>
<p>7. ໂອກາດສຳລັບຄົນທຸກຈົນ</p> <p>ສຸມໃສ່ສ້າງຂະບວນການແບບມີສ່ວນຮ່ວມໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຈົນໄດ້ຮັບຜົນປະ</p>	<p>ພັດທະນາຂະບວນການ ແລະ ເຄື່ອງມືສຳລັບການທົດລອງກັບຊາວກະສິກອນ ໃຫ້ແທດເຫມາະກັບເງື່ອນໄຂທີ່ເຂົາເຈົ້າມີ</p>

<p>ໂຫຍດ ຈາກການ ພັດທະນາ ດ້ານການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້</p>	<p>ນັກສິ່ງເສີມຂຶ້ນບ້ານ ແລະ ຂຶ້ນເມືອງຕ້ອງຮຽນຮູ້ວິທີການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ຂະບວນການເລົ່ານັ້ນ ແລ້ວນຳໃຊ້ຮ່ວມກັນກັບກຸ່ມຊາວກະສິກອນ</p> <p>ຕ້ອງມີຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ຂຶ້ນເມືອງເພື່ອເຮັດໃຫ້ນັກສິ່ງເສີມ ຂຶ້ນເມືອງສາມາດເຮັດວຽກຕິດ ແທດກັບຊາວກະສິກອນ</p>
<p>8. ສຳລັບຜູ້ສືບທອດລຸ້ນໃໝ່ ຊ່ວຍຮັບປະກັນໃຫ້ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນັກສິ່ງເສີມລຸ້ນໃໝ່ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມ ສາມາດຄົບຖ້ວນຖືກຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງ ຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ</p>	<p>ສ້າງກິດຈະກຳຮ່ວມໃນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການໃນການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອກຳນົດຄວາມຕ້ອງການ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານດ້ານວິຊາການ ໃນອານາ ຄິດ.</p> <p>ປັບປຸງຫຼັກສູດການສຶກສາໂດຍອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການດັ່ງກ່າວ</p> <p>ກຳນົດຫົວຂໍ້ໃນການຄົ້ນຄວ້າໃນພາກສະໜາທີ່ສະຖາບັນການສຶກສາ ເປັນຜູ້ນຳພາ (ຄູ ແລະ ນັກຮຽນ) ໂດຍຮ່ວມມືກັບສະຖາບັນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສິ່ງເສີມ</p>

5. ການສະຫລຸບຕີລາຄາໂດຍຜູ້ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກຈາກ ຕ່າງປະເທດ ຕໍ່ກອງປະຊຸມ

ໃນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ເອື້ອອຳນວຍຄວາມສະດວກກອງປະຊຸມຈາກຕ່າງປະເທດ, ກອງປະຊຸມ ດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະ ມີບັນຍາກາດພົດພື້ນ. ມີຫລາຍຄວາມຄິດທີ່ດີງົກເກີດຂຶ້ນ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ເປັນຮູບປະທຳສົມຄວນ ທີ່ໄດ້ຖືກຂະຫຍາຍຄວາມ; ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງເປັນຢ່າງ ຍິ່ງວ່າ ກິດຈະກຳ ທີ່ຄາດໄວ້ນັ້ນຈະປະກົດຜົນເປັນຈິງໃນໄລຍະເວລາທີ່ເໝາະສົມ.

ທຸກໆແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ-ການສົ່ງເສີມ-ຊາວ ກະສິກອນ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນທ່າມກາງກອງປະຊຸມ ບໍ່ວ່າທາງໃດກໍ່ທາງໜຶ່ງ ເຊັ່ນ: ຈາກຕົວ ຢ່າງກໍລະນີສຶກສາ ແລະ/ຫລື ໃນການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ.

ໃນການສະຫລຸບຜົນການສົນທະນາ, ລັດຖະບານໄດ້ເນັ້ນໜັກວ່າໄດ້ຄຳນຶງເຖິງການຮ່ວມມືທີ່ມີປະສິດທິ ພາບ ແລະ ມີຄຸນນະພາບໃນຮູບແບບສາມຫລ່ຽມລະຫວ່າງການສົ່ງເສີມ, ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ເຊິ່ງແມ່ນອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີການບໍລິການທີ່ມີປະໂຫຍດ ແລະ ທີ່ເຂົ້າເຖິງ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ກໍ່ບັນລຸຕາມຄາດໝາຍຂອງພັກໃນການຫັນປ່ຽນຈາກການຜະລິດເພື່ອກຸ້ມຢູ່ກຸ້ມ ກິນເປັນການຜະລິດເພື່ອເປັນສິນຄ້າ.

ຢູ່ລຸ່ມນີ້ແມ່ນຄຳຄິດເຫັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບແຜນການດຳເນີນງານ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າມີຄວາມສຳ ຄັນຫລາຍ, ແລະ ສຸດທ້າຍກໍ່ມີສອງຄຳຄິດເຫັນທີ່ໄປຕື່ມອີກ:

ບັນດາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຮ່ວມກັນ. ແຜນການດຳເນີນງານໃນປະຈຸບັນແມ່ນໄດ້ເລັ່ງໃສ່ການຮ່ວມມື ສຳລັບການເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການນຳມາໃຊ້, ເຊິ່ງມີຄວາມສຳຄັນ ແຕ່ບໍ່ທັນພຽງພໍເທື່ອ. ມີຫລາຍລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ໃນໂລກນີ້ໄດ້ມີຈຸດສິ້ນສຸດລົງ ຄືກັບປ່ອນຖິ້ມຂໍ້ມູນຂ່າວສານເຊິ່ງເປັນ ປ່ອນເກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄວ້, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳມາໃຊ້ຫລາຍ ເພາະວ່າມັນຢູ່ໃນຮູບແບບທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ. ໃນ ໄລຍະຍາວ ຈະຈຳເປັນຕ້ອງນຳໃຊ້ AKIS ຂອງລາວເພື່ອເປັນລະບົບການຮຽນຮູ້ອັນໜຶ່ງສຳລັບທຸກໆລະ ດັບ ບໍ່ເປັນພຽງແຕ່ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານເທົ່ານັ້ນ. ອັນນີ້ ໝາຍຄວາມວ່າ ກ) ບໍ່ພຽງແຕ່ຂໍ້ມູນດ້ານເຕັກນິກ ເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກບັນທຶກ, ແຕ່ຍັງມີບັນດາປະສົບການການຂັ້ນຕອນ, ວິທີການ ແລະ ແນວທາງໃນການເຮັດ ວຽກ, ຂ) ຂັ້ນຕອນດັ່ງກ່າວນັ້ນຄວນຈະຢູ່ໃນປ່ອນທີ່ເຂົ້າຫາໄດ້ງ່າຍໃນລະດັບເມືອງ, ຫລືດີກວ່ານັ້ນແມ່ນຢູ່ ຂັ້ນບ້ານ, ພ້ອມກັບຮູບແບບຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານເໝາະສົມກັບລະດັບຂັ້ນດັ່ງກ່າວ, ຄ) ຄຳຄິດເຫັນຈາກ ຂັ້ນບ້ານ, ແລະ ການປັບຕົວທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍອີງໃສ່ເຕັກນິກ ແລະ ຄຳແນະນຳອື່ນໆ ຖືກນຳເຂົ້າມາໃສ່ໃນ ລະບົບຢ່າງເປັນລະບຽບ, ງ) ບັນດາຂັ້ນຕອນໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນເພື່ອວິເຄາະ ແລະ ສັງລວມຄຳຄິດຄຳ

ເຫັນ ແລະ ປະສົບການຈາກພາກສະໜາມ, ຈ) ຕ້ອງການເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ເນັ້ນໜັກການຮ່ວມມືກັນໃນ ການພັດທະນາຂໍ້ມູນວິທະຍາສາດ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າກັບຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ.

ຂັ້ນຕອນໃນການເຜີຍແຜ່ບັນດາເຕັກນິກໃໝ່ທີ່ສົມບູນແບບ. ການເຜີຍແຜ່ເຕັກນິກໃໝ່ທີ່ສົມບູນແບບໃຫ້ ກວ້າງຂວາງ ເປັນສິ່ງທີ່ທ້າທາຍອັນໜຶ່ງ, ເພາະວ່າມັນຕ້ອງການໃຫ້ມີການປັບຕົວໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະ ພາບທ້ອງຖິ່ນໃນແຕ່ລະສະຖານທີ່ໃໝ່. ມີເຕັກນິກໃໝ່ຫລາຍອັນທີ່ເກີດຈາກກິດຈະກຳປະຈຸບັນມີຄວາມ ສົມບູນ. ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ບັນດາຄອບຄົວຊົນນະບົດ ແລະ ພື້ນທີ່ ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກເຕັກນິກ ໃໝ່ເຫລົ່ານີ້, ການພັດທະນາບັນດາກິນໄກໃນການກະຈາຍ ແລະ ການປັບຕົວ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມີການນຳ ໃຊ້ຢູ່ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານເປັນຂໍ້ກຸນແຈທີ່ສຳຄັນ.

ການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ນັກສົ່ງເສີມລະບົບການຜະລິດຢູ່ທ້ອງຖານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ. ພາລະບົດບາດໃໝ່ຂອງນັກສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແມ່ນພົວພັນຢ່າງໃກ້ສືດກັບ LEA. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ນັກສົ່ງເສີມລະບົບການຜະລິດບໍ່ພຽງແຕ່ຕ້ອງການຄວາມຮູ້ໃໝ່, ແຕ່ຈະຕ້ອງເຮັດ ໃຫ້ VES ມີປະສິດທິພາບຢູ່ໃນພາລະບົດບາດໃໝ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າຫາກວ່າ ສິ່ງດັ່ງກ່າວນັ້ນຫາກຖືກ ປະຕິບັດຢ່າງມີຄຸນນະພາບດີ ແລະ ໃຊ້ໄລຍະເວລາທີ່ເໝາະສົມ, NAFES ມີຄວາມຕ້ອງການ ການ ສະໜັບສະໜູນໃນການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ທ້ອງຖານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ VES ຈາກຫລາຍພາກສ່ວນ ບໍ່ແມ່ນມີແຕ່ LEAP ພຽງຢ່າງດຽວ.

ບັນດາຍຸດທະສາດການສະໜອງປັດໃຈນຳເຂົ້າ-ຕົວຢ່າງແນວພັນເຂົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນມາວ່າ ປະລິມານຂອງແນວພັນເຂົ້າທີ່ດີແມ່ນເປັນບັນຫາ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍັງໄດ້ຍິນອີກວ່າ ສະຖານີຄົ້ນຄວ້າທົດ ລອງເຂົ້າທ່າສະໂນບໍ່ສາມາດຂາຍແນວພັນເຂົ້າທີ່ຜະລິດໄດ້ໃຫ້ໝົດ. ກ່ອນທີ່ຈະວາງຍຸດທະສາດ, ຈຳເປັນ ຈະຕ້ອງມີຂໍ້ມູນສະພາບຄວາມເປັນຈິງຢ່າງຈະແຈ້ງ ພ້ອມກັບການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຢູ່ແຕ່ ລະບ່ອນ. ມີແນວພັນໃດແດ່ທີ່ຊາວກະສິກອນມັກປູກ? ຊາວກະສິກອນສາມາດຈ່າຍໄດ້ສຳໃດເພື່ອການ ປັບປຸງແນວພັນ? ຊາວກະສິກອນຮູ້ບໍ່ວ່າມັນມີຢູ່ໃສແດ່? ໄດ້ມີການໂຄສະນາ ກ່ຽວກັບການຜະລິດເມັດ ພັນໂດຍສະຖານີຫລືບໍ່? ງ່າຍໆ. ກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍເມັດພັນ, ຄວນເບິ່ງຢູ່ແຕ່ລະເຂດໂດຍອີງໃສ່ ຫລາຍທາງເລືອກ ແລະ ເລືອກເອົາທາງເລືອກທີ່ເໝາະສົມ (ກຸ່ມຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການຄ້າຂາຍເມັດພັນ ຂະໜາດນ້ອຍ ງ່າຍໆ). VES ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ສາມາດເຂົ້າມາມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ວ່າທາງໃດກໍ່ທາງໜຶ່ງ.

ການສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນເພື່ອການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສົ່ງເສີມ. ການ ຮ່ວມມືລະຫວ່າງບັນດາສະຖາບັນ ສ່ວນຫລາຍແມ່ນດຳເນີນໄປດ້ວຍດີ, ແຕ່ວ່າ ການຮ່ວມມືກັນຈະຕ້ອງ ໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ເປັນສະຖາບັນ. ຕ້ອງການສືບຕໍ່ດຳເນີນຂະບວນການ ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຈາກກອງປະຊຸມນີ້ ແລະ ບັນດາແຜນການດຳເນີນງານໃນການພັດທະນາບັນດາຂັ້ນຕອນ ແລະ ກິນໄກເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ການປະສານສົມທົບໄດ້ດຳເນີນໄປຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຖິງວ່າຈະມີການປ່ຽນຄົນໃໝ່ຄົນກໍ່ຕາມ.

ຄວາມຍືນຍົງດ້ານການເງິນ. ຈຸດສຸດທ້າຍທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຫັນແມ່ນມີຫລາຍຢ່າງທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນແລະປະຕິບັດຢູ່ໃນປະເທດລາວ ໂດຍບັນດາສະຖາບັນກະສິກຳ ແລະ ໂຄງການຕ່າງໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ໄດ້ມີຄຳຖາມຫລັກກ່ຽວກັບຄວາມຍືນຍົງ ເຊິ່ງວ່າເປັນການເອື້ອຍອີງໃສ່ແຕ່ການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານການເງິນຈາກພາຍນອກ: ບັນດາສະຖາບັນ ແລະ ໂຄງສ້າງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍທຶນຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ຍັງເປັນຄຳຖາມຢູ່ວ່າ ໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ລັດຖະບານລາວຈະສາມາດສະໜອງງົບປະມານທັງໝົດທີ່ຕ້ອງການໂດຍໃຊ້ທຶນຂອງລັດ ໄດ້ຫລືບໍ່. ຢູ່ໃນທົ່ວໂລກ ມີຫລາຍໆ ຕົວຢ່າງ ຂອງບັນດາສະຖາບັນ ແລະ ພະແນກການຕ່າງໆ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນດ້ວຍເງິນຊ່ວຍເຫລືອ ແລ້ວມີການຫລິ້ນເຫລວລົງ ເມື່ອເຈົ້າຂອງທຶນຖອນຕົວຫລືປ່ຽນແປງບູລິມະສິດ. ມັນຈຳເປັນທີ່ສຸດທີ່ສະຖາບັນຂອງລາວ ພ້ອມດ້ວຍອົງການຊ່ວຍເຫລືອພາຍນອກ ຄຳນຶງເຖິງຢ່າງລະມັດລະວັງວ່າ ອົງການຊ່ວຍເຫລືອຈະໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຫຍັງແດ່ ແລະ ຝ່າຍລາວຈະປະກອບສ່ວນຫຍັງແດ່ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ຄວາມຍືນຍົງໄລຍະຍາວຕົກໃນຄວາມສ່ຽງ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1: ວາລະກອງປະຊຸມ

ວັນທີ 01 - 02 ພະຈິກ, 2005 ທີ່ສູນການຮ່ວມມືສາກົນ ແລະ ການເຝິກອົບຮົມ, ຫຼັກ 5, ນະຄອນຫລວງ.

ມື້ທີ1: ອັງຄານທີ 1, ພະຈິກ, 2005

ເວລາ	ເນື້ອໃນ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ	ໝາຍເຫດ
8:00	ລົງທະບຽນ	ເລຂາ	
8:30	ກ່າວຕ້ອນຮັບ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ຕາຕະລາງກອງປະຊຸມ	ດຣ. ຕຽນ ວັນນະສຸກ	10 ນາທີ
	ເປີດພິທີ ແລະ ກ່າວນະໂຍບາຍພາກລັດດ້ານການສົ່ງເສີມ ແລະ ການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ	ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າກາ ນ	20 ນາທີ
	ວາລະກອງປະຊຸມ ແລະ ປະກາດຕ່າງໆ	ທີມງານວິທະຍາກອນ	10 ນາທີ
	ຖ່າຍພາບລວມ		5 ນາທີ
9:15	<i>ພັກຜ່ອນ</i>		
9:45	ແນະນຳ “ປະສົບການດ້ານການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງຊາວກະສິ ກອນ, ນັກສົ່ງເສີມ ແລະ ນັກຄົ້ນຄ້ວາ ທົດລອງໃນສາກົນ”	ທ່ານນາງ ອາລິດສະເບັດ ເຄັດ, LBL	45 ນາທີ
10:30	ນຳສະເໜີຫົວຂໍ້: “ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນແມ່ນກຸນແຈຂອງການ ປະສານສົມທົບ”. ນຳສະເໜີໂດຍໜ່ວຍງານລະບົບການ ສົ່ງເສີມ, ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.	ທ່ານສົມໄຊ ສີຊານິນ, ໜ່ວຍງານລະບົບການ ສົ່ງເສີມ	ນຳສະເໜີ 30 ນາທີ + ຖາມ-ຕອບ 15 ນາທີ
11:15	ນຳສະເໜີຫົວຂໍ້: “ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແມ່ນຂົວຕໍ່ລະຫວ່າງກອງສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ. ນຳສະເໜີໂດຍພະແນກ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຂອງ ແຂວງສາລາວັນ.	ຮອງຫົວໜ້າພະແນກກະ ສິກຳ ແຂວງສາລາວັນ	ນຳສະເໜີ 30 ນາທີ + ຖາມ-ຕອບ 15 ນາທີ
12:00	<i>ພັກທ່ຽງ</i>		
13:00	ຍ່າງຊົມພື້ນທີ່ການວາງສະແດງ		
13:30	ນຳສະເໜີຫົວຂໍ້: “ສູນຜະລິດເມັດພັນແມ່ນສູນກາງການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ແລະ ການສົ່ງເສີມ.”	ດຣ. ພູດາໄລ ຫົວໜ້າສູນທ່າສະໂນ	ນຳສະເໜີ 30 ນາທີ + ຖາມ-ຕອບ 10 ນາທີ
14:10	ນຳສະເໜີຫົວຂໍ້: “ຊາວກະສິກອນແມ່ນກຸນແຈໃນການກຳນົດຂອດຈຳກັດດ້ານ ການປະສົມພັນພືດ.”	ໂຄງການລາວ-ອີລີ	ນຳສະເໜີ 30 ນາທີ + ຖາມ-ຕອບ 10 ນາທີ
14:50	<i>ພັກທ່ຽງ</i>		
15:10	ນຳສະເໜີຫົວຂໍ້: “ຮູບແບບລະບົບການຜະລິດ ແມ່ນວິທີການທີ່ຈະຮວມເອົາພາກສ່ວນອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້ານຳກັນ ໃນພາກສະໜາມ.”	LaoCIAT Forage and Livestock System Project	ນຳສະເໜີ 30 ນາທີ + ຖາມ-ຕອບ 10 ນາທີ

15:50	ນຳສະເໜີຫົວຂໍ້: “ການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການກະສິກຳ ໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.”	ພະແນກຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສະຖາບັນຄົ້ນ ຄ້ວາກະສິກຳ ແລະ ປ່າ ໄມ້, ສົມທົບກັບໂຄງການ LSUAFRP	ນຳສະເໜີ 30 ນາທີ + ຖາມ-ຕອບ 10 ນາທີ
16:30	ສະຫລຸບ	ວິທະຍາກອນ	
17:00	ປິດ		
18:00	ງານລົງງອາຫານຄ່ຳທີ່ໂຮງແຮມອ່າງຄຳ		

ມື້ທີ2: ພຸດທິ 1, ພະຈິກ, 2005

ເວລາ	ເນື້ອໃນ	ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ	ຫມາຍເຫດ
8:00	ທວນຄືນກິດຈະກຳຂອງມື້ທີ 1 ແລະ ການແບ່ງກຸ່ມຢ່ອຍ	ວິທະຍາກອນ	30 ນາທີ
8:30	ສົນທະນາກຸ່ມຢ່ອຍ: “ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອເຮັດໃຫ້ພາກ ສ່ວນການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ອົງການຈັດ ຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃຫ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມນະ ໂຍບາຍ ແລະ ເປົ້າຫມາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດ?” : ກຸ່ມ 1: ແນວພັນພຶດ ແລະ ເບ້ຍໄມ້: ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ NAFRI, NAFES, DoA ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງອື່ນໆເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນຫລາຍຂຶ້ນ ເພື່ອແນໃສ່ສາມາດຕອບສະໜອງເມັດພັນ ແລະ ເບ້ຍ ໄມ້ທັງທາງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ? ກຸ່ມ 2: ສຸຂະພາບສັດ: ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ NAFRI, NAFES, DoA ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອປັບປຸງສຸຂະພາບສັດໃນຂອບເຂດທີ່ ປະເທດ? ກຸ່ມ 3: ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ: ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ NAFRI, NAFES, DoA ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນການຮັບປະ ກັນວຽກງານການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການກະສິກຳ ? ກຸ່ມ 4: ການກຳນົດສິ່ງທີ່ຈະເຮັດການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ສົ່ງເສີມຮ່ວມກັນ: ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ NAFRI, NAFES, DoA ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງອື່ນໆເຮັດ ວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງ ກິດຈະກຳການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ?	ທີມງານວິທະຍາກອນ	10-15 ຄົນ/ກຸ່ມ, ຊື່ກຸ່ມຕັ້ງຕາມຫລັງ ແລະ ວິທະຍາກອນ 2 ທ່ານ/ກຸ່ມ

	<p>ກຸ່ມ 5: ການປະສານງານໃນຂັ້ນແຂວງ: ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ PAFOs ແລະ PAFECs ປັບປຸງ ການວາງ ແຜນ ແລະ ການປະສານງານຂອງບັນດາ ພາກ ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອ້ອມຂ້າງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້?</p> <p>ກຸ່ມ 6: ການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ແກ່ຂັ້ນເມືອງ: ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງ ທີ່ເຮັດວຽກໃນຂັ້ນເມືອງປະກອບສ່ວນສ້າງຄວາມເຂັ້ມ ແຂງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂອງຫ້ອງການສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງໃຫ້ເປັນວິຊາການຮອບດ້ານ?</p> <p>ກຸ່ມ 7: PTD ກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ: ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ຂະບວນການພັດທະນາແບບມີສ່ວນ ຮ່ວມ ມີບົດບາດສູງໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ເພື່ອຮັບປະກັນ ວ່າການປ່ຽນແປງໄມ້ດ້ານການກະສິກຳນັ້ນເປັນຜົນປະ ໂຫຍດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຈົນ?</p> <p>ກຸ່ມ 8: ການສ້າງຜູ້ສືບທອດດ້ານການສິ່ງເສີມ ແລະ ນັກຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ: ສະຖາບັນການສຶກສາ ແລະ ພາກ ສ່ວນ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຊ່ວຍຮັບປະກັນ ໃນການສ້າງນັກສິ່ງເສີມແລະ ນັກຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງທີ່ດີໃນ ອານາຄົດ?</p>		
10:00	ພັກຜ່ອນ		
10:30	ສືບຕໍ່ສົນທະນາ ແລະ ກະກຽມການນຳສະເໜີຂໍສະຫລຸບ. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການສົນທະນາແມ່ນໃຫ້ຈັດສະແດງໃສ່ກະ ດານ.	ທີມງານວິທະຍາກອນ	ກຸ່ມຄັດເລືອກຕົວ ແທນຂັ້ນນຳສະເໜີ
11:00	ວາງສະແດງຜົນຈາກການສົນທະນາກຸ່ມຍ່ອຍ: ເລາະຊົມ ແລະ ສອບຖາມ		
12:00	ພັກທ່ຽງ		
13:00	ວາງສະແດງຜົນຈາກການສົນທະນາກຸ່ມຍ່ອຍ: ເລາະຊົມ ແລະ ສອບຖາມ		
13:30	ສົນທະນາເວທີໄຫຍ່: ນຳສະເໜີໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບອັນສຳຄັນທີ່ໄດ້ຈາກ ການສົນທະນາກຸ່ມຍ່ອຍ		5 ນາທີ/ກຸ່ມ, ບໍ່ມີການຖາມ-ຕອບ
14:30	ພັກຜ່ອນ		
15:00	ສົນທະນາເວທີໄຫຍ່: ຄຳເຫັນຈາກແຖວນຳຕໍ່ກັບການນຳສະເໜີ.	ຄະນະກຳມະການ	ຜູ້ອາວຸໂສ 6 ທ່ານ
16:00	ຄຳຄິດຄຳເຫັນເພີ່ມເຕີມຈາກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ		
16:30	ພິທີປິດ		

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2: ການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ

ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ

1. ການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມ:

ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຊ່ວຍດຳເນີນການສົນທະນາໃນກຸ່ມ 2 ທ່ານແລ້ວ (ຄົນລາວ 1 ຄົນ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ 1 ຄົນ)

ເຂົາເຈົ້າຈະນຳພາການສົນທະນາ, ບໍລິຫານເວລາ, ຮັບປະກັນວ່າມີການບັນທຶກ ແລະ ຈະລາຍງານຜົນຂອງການສົນທະນາ

2. ເວລາ:

8.30 – 11.30 (ລວມທັງເວລາພັກຜ່ອນຕອນປະມານ 10 ໂມງ)

ກຽມຜົນຂອງການສົນທະນາໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ໃຫ້ພ້ອມ ແລະ ກັບເຂົ້າຄືນໃນຫ້ອງປະຊຸມໃຫຍ່ຕອນ 11 ໂມງ 30 ຕົງ!

ແມ້ກະທັ້ງວ່າ 3 ຊົ່ວໂມງເບິ່ງຄືຫລາຍສຳລັບການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ (ລວມທັງເວລາພັກຜ່ອນ) ແຕ່ທ່ານກໍ່ຕ້ອງບໍລິຫານເວລາໃຫ້ດີ!

3. ຂັ້ນຕອນໃນການສົນທະນາ:

- i) ເລີ່ມຕົ້ນ: ກຳນົດປະເດັນທີ່ແທດເຫມາະກັບຫົວຂໍ້ທີ່ໃຫ້
- ii) ທົບທວນຄືນ: ສຳລັບແຕ່ລະບ້າຫາ ໃນປັດຈຸບັນ ອັນໃດເປັນຈຸດເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຈຸດໃດເປັນຈຸດອ່ອນ?
- iii) ສ້າງວິໄສທັດ: ສະພາບໃນອານາຄົດຈະເປັນແບບໃດ?
- iv) ລະດົມສະຫມອງ: ມີທາງເລືອກໃດແດ່ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ສະພາບ ໃນອານາຄົດທີ່ຕ້ອງການ?
- v) ຈັດບູລິມະສິດ: 3 ທາງເລືອກທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ແລະ ມີທ່າແຮງຫລາຍກ່ວາຫມູ່ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງໃນ 6 ເດືອນຂ້າງໜ້າ?
- vi) ສ້າງແຜນດຳເນີນງານ:
ຕ້ອງການຫຍັງແດ່ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ລະທາງເລືອກນັ້ນ? ໃຜຄວນເຮັດຫຍັງ, ຢູ່ໃສ, ເມື່ອໃດ ແລະ ແນວໃດ? ພາກສ່ວນໃດຈະເປັນຜູ້ນຳພາ?

4. ການບັນທຶກ:

ຈົ່ງຂຽນຈຸດຕົ້ນຕໍທີ່ໄດ້ສົນທະນາສຳລັບແຕ່ລະບາດກ້າວ, 3 ທາງເລືອກທີ່ພວກທ່ານເລືອກ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານໃສ່ເຈ້ຍແຜ່ນໃຫຍ່ສູງສຸດ 3 ໃບ.

ຈົ່ງຂຽນໃຫ້ຈະແຈ້ງ! ບົດຂອງທ່ານຕ້ອງສາມາດອ່ານໄດ້ຢູ່ໄລຍະ 3 ມ.

5. ການລາຍງານ:

ທ່ານມີ 1 ຊົ່ວໂມງ ເພື່ອຢ່າງ ແລະ ລົມກັນກ່ຽວກັບຜົນການສົນທະນາຂອງກຸ່ມ (0.5 ຊົ່ວໂມງກ່ອນ ແລະ 1 ຊົ່ວໂມງຫລັງອາຫານທ່ຽງ)

ຕອນບ່າຍ ແຕ່ 14.00 ເຖິງ 15.00, ທ່ານມີ 10 ນາທີ ເພື່ອນຳສະເໜີ ແລະ ບໍ່ມີການສົນທະນາ
ອີກ. ທ່ານຄວນສະເໜີ ຂໍ້ທີ່ 1 ເຖິງ 4 ໂດຍຫຍໍ້ (1 ຫາ 2 ປະໂຫຍກ ແຕ່ລະຂໍ້) ແລະ ອະທິບາຍ
ລະອຽດກ່ວາກ່ຽວກັບ 3 ທາງເລືອກ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ.
ເຈ້ຍຂອງທ່ານຈະໄດ້ຖ່າຍໄວ້ ແລະ ສາຍເພື່ອຊ່ວຍທ່ານໃນການນຳສະເໜີ.

ບັນດາໝາກຜົນຂອງການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ

ກຸ່ມທີ 1: ການເຂົ້າເຖິງເມັດພັນ, ບັນດາປັດໃຈນຳເຂົ້າ ແລະ ອຸປະກອນໃນການຜະລິດ

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ: ດຣ. ພູດາໄລ ລັດວິໄລວິງ, ແລະ Gary Jahn

ກຸ່ມດັ່ງກ່າວຖືວ່າແນວເມັດພັນເຂົ້າແມ່ນບັນຫາໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຢູ່ໃນລາວ.

ບັນດາຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນໃນສະພາບປະຈຸບັນ

ຈຸດດີ	ຈຸດອ່ອນ
ຜົນຜະລິດ/ການຂະຫຍາຍ	
<ul style="list-style-type: none"> ສະຖານີຂະຫຍາຍເມັດພັນແມ່ນມີຢູ່ທຸກໆແຂວງ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທຸກພາກສ່ວນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນພາກລັດ, ຊາວກະສິກອນ ແລະພາກສ່ວນເອກະຊົນ ໄດ້ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຂະຫຍາຍເມັດພັນ HRC ໄດ້ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານເຕັກນິກໃນການຜະລິດເຂົ້າ, ແລະ HHRC ໄດ້ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານເຕັກນິກໃນການຜະລິດແນວພັນພືດຜັກ ໄດ້ມີແນວພັນຫລາຍໆຊະນິດ ສະໜອງແນວພັນພືດຜັກໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ລວມທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ຄວາມງອກ, ແຫລ່ງທີ່ມາ, ເຕັກນິກການປູກ) 	<ul style="list-style-type: none"> ບໍ່ມີກິນໄກທີ່ຈະຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການເມັດພັນ ແລະ ການປູກພືດເພື່ອເປັນບ່ອນອື່ງ ຂາດທຶນຮອນໃນການຜະລິດເມັດພັນ ບໍ່ມີຂະບວນການຍັງຍືນເມັດພັນ ບໍ່ມີເຕັກນິກວິທີການປັບປຸງການຜະລິດເມັດພັນ ບັນຫາທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ
ຍຸດທະສາດ	
<ul style="list-style-type: none"> ແຜນແມ່ບົດ ໄລຍະ 5 ປີ (ໄດ້ເວົ້າເຖິງການຂະຫຍາຍເມັດພັນ ແລະ ການແຈກຢາຍຫລືບໍ່?) 	<ul style="list-style-type: none"> ບໍ່ມີນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການທີ່ຈະຜະລິດ ແລະ ແຈກຢາຍແນວພັນເຂົ້າຄືແນວໃດ ບໍ່ມີທັນເຂົ້າໃຈແຈ້ງເຖິງຄວາມຕ້ອງການເມັດພັນຢູ່ແຕ່ລະເຂດ ບໍ່ໄດ້ມີການແບ່ງເຂດໃນການຜະລິດເມັດພັນ
ການແຈກຢາຍ	
<ul style="list-style-type: none"> NAFRI ສາມາດສະໜອງເມັດພັນໃຫ້ແກ່ ສະຖານີຢູ່ແຕ່ລະແຂວງ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ເພື່ອດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ສະຖານີຂະຫຍາຍເມັດພັນທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ 	<ul style="list-style-type: none"> ເມັດພັນບໍ່ສາມາດສົ່ງເຖິງຊາວກະສິກອນທີ່ຢູ່ເຂດຮ່າງໄກສອກຫລີກ ບໍ່ໄດ້ມີກຸ່ມຜະລິດເມັດພັນ
ການຮ່ວມມື	
<ul style="list-style-type: none"> NAFES ແລະ NAFRI ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ໃນບາງກິດຈະກຳ-ຕົວຢ່າງ ການຄັດເລືອກເມັດພັນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ-ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ບັນດາເອກະສານ ແລະ ຄູ່ມືບາງອັນ 	<ul style="list-style-type: none"> ພາລະບົດບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ (ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສົ່ງເສີມ) ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆໃນການຂະຫຍາຍ ແລະ ແຈກຢາຍ ເມັດພັນ ຍັງບໍ່ທັນຈະແຈ້ງ ເຊັ່ນ ໃຜຄວນຈະເປັນຜູ້ຂະຫຍາຍຕົນຕໍ່ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ NAFRI, NAFES ແລະ ກົມປູກຝັງ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ ຂາດການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ
ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	
<ul style="list-style-type: none"> ບັນດາຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກະສິກຳຂອງລາຍທີ່ມີ 	<ul style="list-style-type: none"> ບໍ່ມີກິນໄກທີ່ຈະສຶກສາຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ (ແນວພັນ, ຄຸນນະພາບ, ແລະ ປະລິມານ) ບໍ່ມີການຕະຫລາດ/ການໂຄສະນາທີ່ເຂັ້ມແຂງກ່ຽວກັບແນວພັນປັບປຸງ, ໂດຍສະເພາະຢູ່ບາງເຂດ.

ແຜນການດຳເນີນງານ

ກິດຈະກຳ	ໃສ່	ຢູ່ໃສ	ເວລາໃດ	ແນວໃດ
ສົ່ງເສີມການຂະຫຍາຍເມັດພັນ ຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນຢູ່ ຂັ້ນບ້ານ	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ສູນ ຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ	ທ່າສະໂນ, ໂພນງາມ, ວຽງຈັນ	ເມສາ 06 ມິຖຸນາ 06 ກຳລັງດຳເນີນງານ	ຮ່ວມກັບກອງທຶນເມັດ ພັນ ຂອງ JICA
ພັດທະນາ ໜ່ວຍງານກວດກຳ ຄຸນນະພາບເມັດພັນ (ເຄີ້ນທີ່)	ກົມປູກຝັງ	ສຸມໃສ່ຂັ້ນແຂວງ	2006, ຫລັງຈາກ ໂຄງການ ຖືກອະນຸມັດ ແລະມີງົບປະມານ	ເລີ່ມຈາກໂຄງການຕົວ ແບບຢູ່ວຽງຈັນ
ພັດທະນາ ແລະ ທົດສອບ ບັນດາກິນໂກໃນການປະເມີນ ຄວາມຕ້ອງການເມັດພັນ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ	ສະຖາສີຄົ້ນຄວ້າທົດ ລອງກະສິກຳ, ພະແນ ກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ຫ້ອງການສົ່ງ ເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ	ແນໃສ່ຂັ້ນເມືອງ	2006 ແລະ 12 ກ່ອນຈະ ເຖິງລະດູປູກເຂົ້າ ແຕ່ລະປີ	
ສ້າງຊາວນາຕົວແບບ-ກຸ່ມ ຜະລິດເມັດພັນ	ສະຖາສີຄົ້ນຄວ້າທົດ ລອງກະສິກຳ, ຫ້ອງການສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ	ຄັດເລືອກເມືອງ	2006	ກຳນົດຄົວເຮືອນທີ່ສົນ ໃຈ ແລະ ສ້າງຄວາມ ເຂັ້ມແຂງ

ຄຳແນະນຳ

- ກຸ່ມຜະລິດຄວນຈະມີບົດບາດສຳຄັນໃນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການເມັດພັນຂອງ ສະມາຊິກໃນກຸ່ມ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້.
- ໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈແຈ້ງແລ້ວບໍ່ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນວ່າ ແມ່ນແນວພັນຊະນິດໃດ?
- ຊາວກະສິກອນຈະຮູ້ໄດ້ແນວໃດວ່າເມັດພັນມີຢູ່ໃສແດ່?

ກຸ່ມທີ 2: ການປັບປຸງລະບົບການລ້ຽງສັດ

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ: ທ່ານ ວຽງສະຫວັນ ພິມພະຈັນວົງສິດ ແລະ ທ່ານ ນິວັດ ພະນະເພັດ

ບັນດາຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນໃນສະພາບປະຈຸບັນ

ຈຸດດີ	ຈຸດອ່ອນ	ວິທີແກ້ໄຂ
ແນວພັນສັດ		
<ul style="list-style-type: none"> ແຫລ່ງແນວພັນພື້ນເມືອງ ປະຊາຊົນໄດ້ມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ 	<ul style="list-style-type: none"> ບໍ່ມີຍຸດທະສາດສຳລັບການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມແນວພັນສັດ ມີການລົງທຶນໜ້ອຍໃສ່ການລ້ຽງສັດ 	<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດສຳລັບການປະສົມພັນສັດ ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງສູນສຳລັບການພັດທະນາ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນສັດ (ລວມທັງປາ) ພັດທະນາແນວພັນສັດລ້ຽງ ແລະ ປາໃຫ້ເໝາະກັບສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເສດຖະກິດສັງຄົມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
ຄຸນຄ່າອາຫານສັດ		
<ul style="list-style-type: none"> ແຫລ່ງທີ່ມາຂອງອາຫານທຳມະຊາດ ປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈໃນການນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ເສດເຫຼືອ, ລັດຖະບານໄດ້ມີນະໂຍບາຍເພື່ອສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ຜະລິດຕະພັນອາຫານ, ແລະ ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຫລາຍໂຄງການ 	<ul style="list-style-type: none"> ບໍ່ທັນມີລະບົບການຈັດການສຳລັບອາຫານຈາກທຳມະຊາດ ທີ່ດີ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບແຫລ່ງອາຫານຈາກທຳມະຊາດຍັງມີໜ້ອຍ ການຂະຫຍາຍຕົວໃນການນຳໃຊ້ພືດຍັງມີຈຳກັດ 	<ul style="list-style-type: none"> ສຶກສາຫາແຫລ່ງອາຫານທຳມະຊາດ ທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຂະຫຍາຍ ແລະ ປັບປຸງການນຳໃຊ້ພືດ
ສຸຂະພາບສັດ		
<ul style="list-style-type: none"> ໄດ້ມີບັນດາກິດລະບຽບ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງສັດລ້ຽງ ແລະ ປາ ສະພາບອາກາດທີ່ເໝາະສົມ 	<ul style="list-style-type: none"> ການສະໜອງຢາ ວັກຊີນຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ ຕາໜ່າງສັດຕະວະແພດບ້ານ ຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ ການເກັບກຳຈິດທະບຽນສັດລ້ຽງ 	<ul style="list-style-type: none"> ວາງແຜນການປັບປຸງລະບົບການລ້ຽງສັດ ຂະຫຍາຍການນຳໃຊ້ກິດລະບຽບໃນການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຈິດທະບຽນສັດລ້ຽງ ຂະຫຍາຍ ແລະ ປັບປຸງຕາໜ່າງສັດຕະວະແພດບ້ານ

ແຜນການດຳເນີນງານ

ກິດຈະກຳ	ໃຜ	ຢູ່ໃສ	ເວລາໃດ	ຜູ້ນຳ
ແຜນຍຸດທະສາດສຳລັບການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງແນວພັນສັດ	ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ, ກອງສົ່ງເສີມ	ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ	6 ເດືອນ	ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ
ສ້າງຕັ້ງສູນຜະລິດແນວພັນສັດເພີ່ມ ແລະ ປັບປຸງສູນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ	ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ, ກອງສົ່ງເສີມ	ທົ່ວປະເທດ	ຫລັງຈາກກອງປະຊຸມ	ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ, ກອງສົ່ງເສີມ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ
ພັດທະນາບັນດາຂັ້ນຕອນເພື່ອປັບປຸງການຂະຫຍາຍ ແລະ ແຈກ	ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ, ກອງສົ່ງເສີມ	ທົ່ວປະເທດ	ຫລັງຈາກກອງປະຊຸມ	ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າ, ກອງສົ່ງເສີມ, ພະແນກກະສິກຳ

ຢາຍແນວພັນສັດ ແລະ ປ່າ				ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ
----------------------	--	--	--	----------------

ຄໍາແນະນຳ

- ສ້າງຕັ້ງຫ້ອງວິໄຈທົດລອງຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ສູນກາງ
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂວງຢ່າງພຽງພໍໃຫ້ແກ່ພະນັກງານສັດຕະວະແພດຢູ່ແຕ່ລະຂັ້ນເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບັນຫາພະຍາດສັດຕ່າງໆເຊັ່ນ ໄຂ້ຫວັດສັດປີກ, BSE ງລງ.
- ຂະຫຍາຍສູນບໍລິການເພື່ອສະໜອງຢາວັກຊີນຢູ່ທົ່ວທຸກພາກຂອງປະເທດ (ພາກເໜືອ, ກາງ ແລະ ໃຕ້)
- ການເກັບຮັກສາອາຫານສັດເປັນບັນຫາອັນໜຶ່ງ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການເກັບຮັກສາອາຫານສັດໃນລະດູແລ້ງ

ກຸ່ມທີ 3: ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ: ທ່ານ ຄຳໄຜ່ ມະນີວິງ, ທ່ານ ບັນດິດ ຣາມັງກຸນ, ແລະ ທ່ານ Michael Victor

ຂໍ້ສັງເກດທີ່ສຳຄັນ

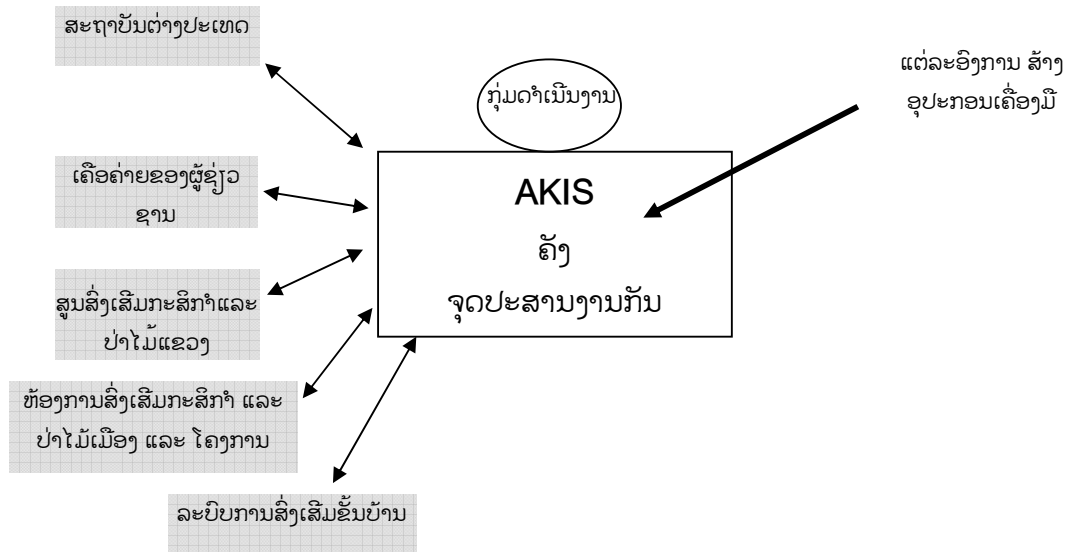
- ໄດ້ມີການປະສານສົມທົບຫລາຍໆອັນທີ່ບໍ່ໄດ້ເປັນທາງການລະຫວ່າງສະຖາບັນ, ແຕ່ບໍ່ໄດ້ມີການປະສານສົມທົບທີ່ເປັນທາງການເທື່ອ.
 - ບໍ່ທັນມີບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ໂຄງສ້າງສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານພາຍໃນໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສຳລັບໃຊ້ຮ່ວມກັນລະຫວ່າງອົງການ.
 - ບໍ່ໄດ້ມີການມອບໝາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ລະດັບຂັ້ນ (ສູນກາງ, ແຂວງ, ແລະ ເມືອງ)
 - ບໍ່ທັນມີລະບົບານດຳເນີນງານໃນການຮ່ວມມື ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານທັງພາຍໃນ ແລະ ອົງການອື່ນ
- ⇒ ມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ມີພາລະບົດບາດທີ່ຈະແຈ້ງ.
- ⇒ ມັນຄວນມີຢູ່ໃນແຜນການຂອງແຕ່ລະອົງການເພື່ອຈະຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ.

ວິໄສທັດ ⇒ *ໄດ້ມີຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງສຳຫລັບຄົນທີ່ຖືກຕ້ອງ*

ທາງເລືອກສຳລັບການປະຕິບັດ

- ແຕ່ລະອົງການພັດທະນາຍຸດທະສາດອັນໜຶ່ງສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ
- ສ້າງແຜນທີ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
- ກຳນົດ ໜ່ວຍງານໜຶ່ງ ຫລື ບຸກຄົນໃນແຕ່ລະອົງການ ໃຫ້ຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ
- ຈັດຕັ້ງກຸ່ມເຮັດວຽກຢ່າງເປັນເປັນທາງການ ແລະ ລະບົບການວາງເຄືອຄ່າຍ (ປະກອບມີແຕ່ລະໜ່ວຍງານຈາກທາງເລືອກທີ 3) ເພື່ອພັດທະນາ AKIS, AFKIS, AFLKIS ງ່າຍໆ.
- ພັດທະນານະໂຍບາຍອັນໜຶ່ງເພື່ອເປັນການແນະນຳການດຳເນີນງານຂອງ AKIS ແລະ ການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງອົງການ

ໂຄງສ້າງແລະແນວຄວາມຄິດ ຂອງ AKIS

ແຜນການດຳເນີນງານ

ທາງເລືອກ	ກິດຈະກຳ	ໃຜ	ເວລາໃດ
ກຳນົດ ໜ່ວຍງານໜຶ່ງ ຫລື ບຸກຄົນໃນແຕ່ລະອົງການ ໃຫ້ ຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ	<ul style="list-style-type: none"> ກຳນົດຈຸດຫລືບຸກຄົນທີ່ສາມາດຕິດຕໍ່ ເອກະສານທາງການຈາກ NAFES ເຖິງ ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຕ່ລະແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (ໂດຍໃຫ້ ບູລິມະສິດບັນດາເມືອງທີ່ທຸກຈົນ) ເພື່ອອະທິບາຍ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຂອງເຂົາເຈົ້າ 	NAFRI, NAFES, MAF PAFEC, DAFEOS in PPDs	1 ພຶດສະພາ 2006
ຈັດຕັ້ງກຸ່ມເຮັດວຽກຢ່າງເປັນເປັນ ທາງການ ແລະ ລະບົບການວາງ ເຄືອຄ່າຍ (ປະກອບມີແຕ່ລະ ໜ່ວຍງານຈາກທາງເລືອກ ຂ້າງເທິງ) ເພື່ອພັດທະນາ AKIS, AFKIS, AFLKIS ງ່າຍໆ	<ul style="list-style-type: none"> ຈັດຕັ້ງການປະຊຸມລະຫວ່າງ NAFRI ແລະ NAFES ເພື່ອໃຫ້ໜ້າວຽກ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການ ກະກຽມມີຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ ສຳລັບການປັບປຸງການ ປະສານສົມທົບດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ມອບໝາຍໃຫ້ຄົນເຂົ້າເຮັດວຽກໃນກຸ່ມດຳເນີນງານ 	NAFES (ນຳພາ) NAFRI (ສະໜັບສະໜູນ)	ທ້າຍເດືອນ ທັນວາ 05
ສ້າງແຜນທີ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	<ul style="list-style-type: none"> ເກັບກຳແຫລ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ສັງລວມແຜນທີ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ 	ກຸ່ມດຳເນີນງານ	ທ້າຍ ເດືອນພຶດສະພາ 06

ກຸ່ມທີ 4: ສ້າງບັນດາແຜນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສິ່ງເສີມ

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ: ທ່ານ ສີລາວັນ ສາວາທຸງ ແລະ ທ່ານ Carl Mossberg

ບັນດາຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນໃນສະພາບປະຈຸບັນ

ແຂວງອັດຕະປື ແລະ ສາລະວັນໄດ້ຖືກຍົກເປັນຕົວຢ່າງໃນການປະເມີນສະພາບປະຈຸບັນ:

ແຂວງອັດຕະປື	ແຂວງສາລະວັນ
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ກິດຈະກຳການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງໄດ້ຖືກດຳເນີນໄປພຽງແຕ່ຢູ່ໃນຮູບການໂຄງການ; ບໍ່ມີທຶນຮອນສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າອື່ນ ▪ ການສົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານເຖິງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຮັບຟັງຄຳຄິດເຫັນຈາກຊາວກະສິກອນ ແມ່ນມີຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ເປັນລະບົບ ▪ ການປະສານງານລະຫວ່າງສະຖາບັນ ແລະ ໂຄງການຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ສູນຄົ້ນຄວ້າທ່າສະໂນໄດ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕໍ່ກັບລະບົບການສົ່ງເສີມໜ້ອຍທີ່ສຸດ, ໂດຍສະເພາະ ຕໍ່ກັບຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ

ວິໄສທັດໃນອະນາຄົດ

- PAFECs/PAFOs and DAFEOs ມີພາລະບົດບາດທີ່ຈະແຈ້ງໃນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ຢູ່ຂັ້ນບ້ານ, ເມືອງ ແລະ ແຂວງ, ແລະ ເຮັດວຽກຕາມພາລະບົດບາດດັ່ງກ່າວ.
- NAFRI ເປັນຜູ້ຮັກສາສູນຄົ້ນຄວ້າສຳລັບພາກໃຕ້, ແລະ ຕາໜ່າງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຢູ່ທຸກແຂວງ.
- ພະນັກງານສົ່ງເສີມເຮັດວຽກຮ່ວມກັບນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊາວກະສິກອນຢ່າງໃກ້ຊິດໃນການທົດສອບ ແລະ ທົດລອງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ຂອງຊາວກະສິກອນ.
- ສຳລັບແຂວງສະຫວັນນະເຂດ: ສູນທ່າສະໂນ ຮ່ວມມືກັບຫ້ອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ເພື່ອກຳນົດພື້ນທີ່ເພື່ອສາທິດ ແລະ ຂະຫຍາຍການຜະລິດເມັດພັນຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ.

ແຜນການດຳເນີນງານ

ກິດຈະກຳ	ໃຜ	ເວລາໃດ
ການກຳນົດພາລະບົດບາດຂອງ PAFECs ແລະ DAFEOs ຢ່າງຈະແຈ້ງໃນການກຳນົດແຜນການ/ບູລິມະສິດ ໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ	PAFO ແລະ ໂຄງການ	11/05 – 12/05

ກຳນົດຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທີ່ຕ້ອງການສຳລັບພາລະ ບົດບາດດັ່ງກ່າວ ວາງແຜນການຝຶກອົບຮົມເພື່ອເປັນຄູຝຶກ (ການວາງ ແຜນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສິ່ງເສີມຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ແລະ ເມືອງ ໆລໆ.)	NAFES, NAFRI, PAFO NAFRI, NAFES, ໂຄງການ	11/05 – 12/05 12/05 – 6/06
ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ DAFEO ໃນການວາງແຜນການ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສິ່ງເສີມ (1:10)	PAFEC, DAFEO, ໂຄງການ	12/05 – 6/06
ປະເມີນສູນ/ສະຖານີຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຢູ່ທຸກແຂວງເພື່ອ ກຳນົດສ່ອງຫວ່າງເພື່ອທີ່ຈະສ້າງເຄືອຄ່າຍໃນການ ຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສິ່ງເສີມ ສ້າງເຄືອຄ່າຍໃນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສິ່ງເສີມ	PAFO, NAFRI PAFO, NAFRI, NAFES	11/05 – 12/05 12/05 – 6/06

ໝາຍເຫດ: ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີງົບປະມານໃນການດຳເນີນງານ!

ຄຳແນະນຳຈາກກຸ່ມອື່ນ

- ເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ຈະມີການປ່ຽນແປງພາລະບົດບາດຂອງ PAFECs ແລະ DAFEOs ໃໝ່ອີກ, ເພາະວ່າພາລະບົດບາດໃໝ່ຫາກໍ່ຖືກຮັບຮອງເອົາ?
- ບັນຫາທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດຄວນຈະໃສ່ໃນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ, ບໍ່ພຽງແຕ່ຂາດເຂີນທາງດ້ານທຶນຮອນ.
- ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສິ່ງເສີມຄວນຈະມີການປະສານສົມທົບກັນ ລວມໄປເຖິງພາກສ່ວນຄ້າຂາຍ ແລະ ຜູ້ປະກອບການພາກເອກະຊົນ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຊາວກະສິກອນຈະສາມາດຂາຍຜົນຜະລິດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ດີ.
- ຂະບວນການສ້າງແຜນກິດຈະກຳຈະຕ້ອງປະກອບມີຊາວກະສິກອນ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ, ບໍ່ແມ່ນມີແຕ່ພາກລັດພຽງຢ່າງດຽວ.

ກຸ່ມທີ 5: ການປັບປຸງການວາງແຜນ ແລະ ການປະສານງານລະຫວ່າງຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທຸກພາກສ່ວນຢູ່ໃນແຂວງ

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ: ດຣ. ຕຽນ ວັນນະສຸກ, ທ່ານ Charles Alton

ສະພາບປະຈຸບັນ

- ບັນດາພາບະບົດບາດ, ແຜນການ ແລະ ວິທີການເຮັດວຽກ ຂອງ PAFO and PAFEC ຄວນມີການປະເມີນຄືນ
- ການວາງແຜນການຢູ່ຂັ້ນແຂວງຄວນໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ
- ຂໍ້ມູນດ້ານເຕັກນິກຄວນຈະມີການປະສານງານ/ແລກປ່ຽນກັນກ່ອນທີ່ຈະນຳໄປສົ່ງເສີມ

ວິທີແກ້ໄຂ:

- ດຳເນີນການກຳນົດ ແລະ ການແຈກຢາຍສິ່ງທີ່ເປັນບູລິມະສິດຕໍ່ໄປ
- ກວດກາ ແລະ ຕິດຕາມການດຳເນີນງານເລື້ອຍໆ ແລະ ເປັນລະບົບ
- ກຳນົດໜ້າວຽກພາຍໃນຂະແໜງການໃຫ້ຈະແຈ້ງຊັດເຈນ

ແຜນການດຳເນີນງານ

1. ສົ່ງພະນັກງານລົງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບກຸ່ມພັດທະນາບ້ານໃນການກະກຽມແຜນການ
2. ແຜນປະຈຳປີຂອງແຂວງຈະຕ້ອງເນັ້ນໃສ່ບັນດາຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນເປັນຫລັກ
3. ສ້າງລະບົບການປະສານງານດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານລະຫວ່າງ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສົ່ງເສີມກ່ອນທີ່ຈະນຳໄປໃຊ້ໃນການຜະລິດ ຫລືວ່າອາດມີການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການທີ່ປຶກສາໃນການກຳນົດເຕັກໂນໂລຊີ.
4. ຈັດຕັ້ງການປະຊຸມເພື່ອເຜີຍແຜ່ພາລະບົດບາດ ແລະ ແຜນການ ຂອງ DAFEO

ລ/ດ	ກິດຈະກຳ	11/ 05	12/ 05	01/ 06	02/ 06	03/ 06	04/ 06
1	ພະນັກງານລົງສະໜາມ						
2	ກະກຽມແຜນປະຈຳປີ						
3	ສ້າງຕັ້ງການປະສານງານ ລະຫວ່າງ R&E						
4	ກອງປະຊຸມເຜີຍແຜ່						

ຄຳແນະນຳ

- ຄວນຈະມີຂະແໜງຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຂອງ NAFRI ປະຈຳຢູ່ແຕ່ລະ PAFO
- ຄວນຈະມີທີມງານຄູ່ຝຶກ, ພ້ອມດ້ວຍສົ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຝຶກອົບຮົມຢູ່ຂັ້ນເມືອງ

- ຍ້າຍບັນດາໂຄງການ (ພະນັກງານ, ງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ) –ໄປຢູ່ເມືອງ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຜະລິດ

ກຸ່ມທີ 6: ຍົກລະດັບຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ພະນັກ DAFEO ເພື່ອເຮັດວຽກເປັນພະນັກ ງານສົ່ງເສີມລະບົບຟາມ

ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ: ທ່ານ ສົມໄຊ ສີຊານິນ ແລະ Andrea Schroeter

ຈຸດອ່ອນໃນສະພາບການປະຈຸບັນດ້ານການດໍາເນີນງານ ແລະ ພະນັກງານ

- ຄຸນນະພາບ ແລະ ປະລິມານຂອງພະນັກງານ (ມີຈໍານວນພະນັກງານຫລາຍແຕ່ຍັງມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ)
- ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການເຮັດວຽກຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ (ພາຫະນະ, ງົບປະມານດ ພາລະບົດບາດ, ແລະ ຂໍ້ກໍານົດພາລະໜ້າທີ່)
- ລະບົບການຍ້ອງຍໍສັນສະເສີນແກ່ພະນັກງານສົ່ງເສີມຍັງບໍ່ທັນເໝາະສົມ
- ວຽກງານພາກສະໜາມຍັງມີຈໍາກັດ
- ຂາດເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນໆ ສໍາລັບການສົ່ງເສີມ
- ບັນດາກິດຈະກຳການສົ່ງເສີມໄດ້ເລັ່ງໃສ່ແຕ່ກຸ່ມເບົາໝາຍຂອງໂຄງການ
- ການວິເຄາະສະພາບການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ການຈັດລຽງບູລິມະສິດສໍາລັບກິດຈະກຳສົ່ງເສີມຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີແລະພຽງພໍ
- ວິທີການປະສານງານກັນລະຫວ່າງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການມີສ່ວນຮ່ວມໜ້ອຍ
- ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ແລະ ປະສິບການບໍ່ໄດ້ຖືກນໍາມາແລກປ່ຽນ ແລະ ຖ່າຍທອດອອກໄປ
- ການພັດທະນາກະສິກຳຢູ່ຂັ້ນບ້ານ ຍັງອີງໃສ່ການຊ່ວຍເຫລືອຈາກພາຍນອກເປັນຫລັກ ແລະ ບໍ່ມີການປະສານສົມທົບຫລືພົວພັນກັບບັນດາທ່າແຮງຂອງບ້ານ

ວິທີການປັບປຸງ

- ປະເມີນຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງ ພະນັກງານ DAFEO
- ປັບປຸງ ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງ DAFEO ແລະ ສົ່ງພະນັກງານລົງສະໜາມ
- ສ້າງພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງ DAFEO ຄືນໃໝ່ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ
- ເຜີຍແຜ່ ວິທີການສົ່ງເສີມແບບລາວໃຫ້ໄວ ແລະ ກວ້າງໄກ
- ສ້າງຕັ້ງທີມງານຝຶກອົບຮົມຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການດໍາເນີນການສົ່ງເສີມມີປະສິດທິພາບ
- ສ້າງກົນໄກການປະສານງານເພື່ອເຮັດໃຫ້ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສົ່ງເສີມຢູ່ທຸກຂັ້ນ (ສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ, ບ້ານ) ໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ
- ສ້າງລະບົບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນ ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສົ່ງເສີມຢູ່ຂັ້ນເມືອງ
- ພັດທະນາບັນດາເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ການບໍລິການແກ່ປະຊາຊົນ

- ເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍຂອງພັກລັດໃຫ້ແທດເໝາະກັບພະນັກງານ

ບຸລິມະສິດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ (ຈະເລີ່ມຊ້າສຸດກ່ອນເດືອນມິຖຸນາ 06)

1. ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄູ່ຝຶກກ່ຽວກັບ ພະນັກງານສົ່ງເສີມລະບົບຟາມ ຢ່າງຊັ້ນຊ້ຽວ (PAFEC), ແຜ່ຂະຫຍາຍວິທີການສົ່ງເສີມແບບລາວ, ສະໜັບສະໜູນ PAFEC ແລະ PAFO ໃນການປັບຕົວ ແລະ ພັດທະນາເຄື່ອງມື ແລະອຸປະກອນສຳລັບການສົ່ງເສີມ
2. ສ້າງກົນໄກເພື່ອເຮັດໃຫ້ PAFO ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົ່ງເສີມຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ
3. PAFO ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃໝ່ຂອງ DAFEO ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຢ່າງກວ້າງຂວາງ

	01/ 06	02/ 06	03/ 06	04/ 06	05/ 06
NAFES ເຜີຍແຜ່ວິທີການສົ່ງເສີມແບບລາວແກ່ກົມ, ສູນຢູ່ແຂວງ, ໂຄງການ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ນັກສົ່ງເສີມ		ວາງແຜນການ			
		ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄູ່ຝຶກຂັ້ນແຂວງ, ວິທີການສົ່ງເສີມ (NAFES ຮ່ວມກັບໂຄງການທີ່ມີ)			
ໃນໂຄງການ LEAP ຢູ່ແຂວງຄູ່ຝຶກຈາກ PAFEC ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ DAFEO					
		ດຳເນີນໂດຍ PAFEC ໂດຍຮ່ວມມືກັບຍັນດາໂຄງການທີ່ມີ			

ຄຳແນະນຳ

- ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານ DAFEO ກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາເຕັກນິກແບບມີສ່ວນຮ່ວມ (PID: Participatory Innovation Development), ການວາງແຜນພັດທະນາບ້ານ (VDP: Village Development Planning), ແລະ ໂຮງຮຽນຊາວນາ (FFS: Farmer Field School) –ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ສາມາດຊ່ວຍໃນການກະກຽມແຜນພັດທະນາບ້ານ, ເຜີຍແຜ່ເຕັກນິກໃໝ່ ແລະ ຊ່ວຍໃນການດຳເນີນໂຮງຮຽນຊາວນາ.
- ປັບບຸກຄົນໂຄງການພົວພັນລະຫວ່າງ PAFES, DAFEO ແລະຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສົ່ງເສີມເຂົ້າເຖິງໝູ່ບ້ານ ແລະ ບັນດາຊາວກະສິກອນ.

ກຸ່ມທີ 7: ຊອກຫາໂອກາດສຳລັບຄົນທຸກຈົນ

ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ: ທ່ານ ບິງ ໝິ້ນໂຊຍະພິມ, John Connell

ສະພາບປະຈຸບັນກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສິ່ງເສີມແມ່ນມີຜົນຕໍ່ສຳລັບຄົນທຸກຈົນ

- ບັນດາບັນຫາຂອງຄົນທຸກ ແລະ ໂອກາດສຳລັບເຂົາເຈົ້າຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈແຈ້ງ
- ບັນດາເຕັກນິກທີ່ສິ່ງເສີມບໍ່ທັນເໝາະສົມ
- ພາລະບົດບາດຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຢັ້ງຢືນຈະແຈ້ງ ແລະ ການປະສານງານກໍຍັງບໍ່ທັນຈະແຈ້ງ
- ບັນຫາທາງດ້ານງົບປະມານ
- ວິທີການໃນການເຜີຍແຜ່ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ, ໂດຍສະເພາະສຳລັບເຕັກນິກທີ່ມີຄວາມສະຫລັບຊັບຊ້ອນ

ວິທີການແກ້ໄຂ

- ເສີມຂະຫຍາຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊາວກະສິກອນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນກິດຈະກຳຕໍ່ໄປໃນພາບພາກໜ້າ
- ລະບົບການສິ່ງເສີມຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ ແລະ ກ່ຽວພັນກັບຕະຫລາດ
- ນັກສິ່ງເສີມຕ້ອງໄດ້ລົງສະໜາມ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນທີ່ທຸກຈົນຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ (ໂດຍການນຳສະເໜີເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການ)
- ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ສຶກສາ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວບ້ານ, ທ່າແຮງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະນາກອນທີ່ມີໃນທ້ອງຖິ່ນ
- ພວກເຮົາຈະຕ້ອງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳຢູ່ເຂດໃດເຂດໜຶ່ງກ່ອນເພື່ອເປັນການສາທິດໃຫ້ແກ່ບ່ອນອື່ນໆ
- ນັກສິ່ງເສີມຈະຕ້ອງລົງຢູ່ມຢາມພື້ນທີ່ການຜະລິດ ແລະ ເປັນຜູ້ລິເລີ່ມ
- ລະບົບການສິ່ງເສີມ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານຈະຕ້ອງຖືກສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້
- ບຶກສາຫາລື ແລະ ສ້າງແຜນຮ່ວມກັບຊາວບ້ານ-ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມ-ນຳພາການເຮັດວຽກງານ
- ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ຄວນໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ
- ສຶກສາວິທີການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ
- ສຶກສາຕະຫລາດ/ຊ່ອງທາງການແຈກຢາຍ, ຄວາມຕ້ອງການ
- ການຄົ້ນຄວ້າຕະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ
- ລະບົບການສິ່ງເສີມຕ້ອງເຂັ້ມແຂງ

ຖາມ: ຈະເຮັດແນວໃດຈະເພີ່ມພາລະບົດບາດທີ່ສຳຄັນຂອງຂະບວນການພັດທະນາແບບມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ການປ່ຽນແປງໃໝ່ແມ່ນມີຜົນຕໍ່ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ?

ຕອບ: ການສິ່ງເສີມທີ່ຈະຕ້ອງເລີ່ມຈາກຄວາມສົນໃຈຂອງຊາວກະສິກອນ. ບັນດາບັນຫາຕ່າງໆຕ້ອງໄດ້ນຳມາວິເຄາະລະອຽດ. ສິ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຖືກນຳໄປສິ່ງເສີມ.

ຖາມ: ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວຂ້ອງກັບຊາວກະສິກອນ?

ຕອບ: ການຄົ້ນຄວ້າບໍ່ຄວນຢູ່ແຕ່ສູນກາງ, ແຕ່ຈະຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນໄປຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນ ແລະ ນັກສິ່ງເສີມ ຢູ່ຫລາຍເຂດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ອີງໃສ່ສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ຖາມ: ເຮັດແນວໃດຈະເຮັດໃຫ້ການສົ່ງເສີມໄດ້ເຂົ້າເຖິງຊາວກະສິກອນຢ່າງແທ້ຈິງ?

ຕອບ: ກະຊວງຄວນຍ້າຍບັນດາໂຄງການມາຢູ່ຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອໃຫ້ນັກສົ່ງເສີມໄດ້ມີຊັບພະຍາກອນຮັບໃຊ້ຢ່າງພຽງພໍ (ພາຫະນະ, ງົບປະມານ)

ຕໍ່ໄປຈະເຮັດຫຍັງ?

ການຄົ້ນຄວ້າທີ່ໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດແກ່ຜູ້ທຸກຈົນ	ວິທີການສົ່ງເສີມ	ການຮ່ວມມືທັນ ການຕະຫລາດ
ກຳນົດບັນຫາ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ	ການປະເມີນແບບມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍສະຖາບັນການສົ່ງເສີມ ແລະ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ	
ກຳນົດທາງເລືອກສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາຈາກຫລາຍວິທີການເຕັກນິກໃໝ່ທີ່ມີ	ພິຈາລະນາເຖິງທ່າແຮງ, ສະພາບແວດລ້ອມ, ຄວາມສາມາດ ຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ	
ທົດລອງການຍອມຮັບຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ	ສ້າງຕັ້ງກຸ່ມ ເລີ່ມແຕ່ຂະໜາດນ້ອຍຫາໃຫຍ່	
ກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ		

ແຜນການດຳເນີນງານ

ຢູ່ໃສ	2 ຫາ 4 ບ້ານບູລິມະສິດ
ໃຜ	ເລີ່ມ ມັງກອນ 2006
ໃຜຈະເປັນຜູ້ລິເລີ່ມ	PAFO, NAFES, NAFRI, PAFEC, DAFEO
ປັດໃຈນຳເຂົ້າ	ງົບປະມັ່ນ 10 ຫາ 20 ລ້ານກີບ ພະນັກງານ ການຝຶກອົບຮົມ ການອຸທິດຕົນຂອງພະນັກງານ

ຄຳແນະນຳຈາກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນໆ

- ຜູ້ທຸກຈົນຍັງບໍ່ທັນຮູ້ບັນຫາໃນການພັດທະນາຕົວເຂົາເຈົ້າເອງ
- ການກຳນົດເຕັກນິກໃໝ່ຄວນຈະພິຈາລະນາຄືກັບລະບົບການຜະລິດ. ລະບົບການຈັດການຟາມບໍ່ພຽງແຕ່ສຳລັບຄອບຄົວຕົວແບບເທົ່ານັ້ນ.
- ສ້າງນັກສົ່ງເສີມຂັ້ນບ້ານເພື່ອປະສານງານ ແລະ ພົວພັນກັບພະນັກງານສົ່ງເສີມລະບົບການຜະລິດ

ກຸ່ມທີ 8: ການປັບຕົວດ້ານຄວາມສາມາດສໍາລັບນັກຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ/ນັກສິ່ງເສີມຕໍ່ກັບຄວາມຕ້ອງການໃໝ່

ຜູ້ອໍານວຍຄວາມສະດວກ: ທ່ານ ທອງພັນ ກຸສິນສະຫວັດ, ແລະ Joost Fobbes

ບັນດາບັນຫາ

1. ຂາດການປະສານງານກັນລະຫວ່າງສະຖາບັນການສຶກສາ ກັບ NAFES ແລະ NAFRI ແລະ ໂຄງການອື່ນໆ (ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແຕກຕ່າງກັນ)
2. ບັນດາສະຖາບັນການສຶກສາຕ່າງໆ ບໍ່ມີໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງທີ່ຄືກັນ (ອົງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນມີການດໍາເນີນການເຮັດວຽກທີ່ແຕກຕ່າງກັນ)
3. ຫລັກສູດການສຶກສາບໍ່ສອດຄ່ອງກັບວິທີການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສິ່ງເສີມ
4. ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ຈະສ້າງຈິດສໍານຶກ ແລະ ສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈກ່ຽວກັບອາຊີບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກະສິກໍາໃຫ້ແກ່ຊາວໜຸ່ມຄົນລຸ່ນໃໝ່ແມ່ນຍັງມີຈໍາກັດ
5. ລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງອາຈານສອນຍັງມີຈໍາກັດ
6. ການສຶກສາບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຕະຫລາດແຮງງານ
7. ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການສຶກສາຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ

ຈຸດແຂງ

ທຸກອົງການໄດ້ສຸມຈິດໃຈ ແລະ ເທື່ອແຮງໃນການປັບປຸງຕົນເອງໃຫ້ດີຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ.

ວິໄສທັດ

ພະນັກງານພັດທະນາຊຸມນະບົດລຸ່ນໃໝ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ວິຊາການທີ່ປະກອບດ້ວຍວິທີການໃໝ່ໆທີ່ຕ້ອງການເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ດໍາເນີນວຽກງານໃນຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ

ບຸລິມະສິດ

ບຸລິມະສິດ 1: ບັນຫາທີ 3

ບຸລິມະສິດ 2: ບັນຫາທີ 5

ບຸລິມະສິດ 3: ບັນຫາທີ 4

ແຜນການດໍາເນີນງານ

ລ/ດ	ກິດຈະກຳ	ໄລຍະເວລາ						ຜູ້ຮັບຜິດຊອບ	ສະຖານທີ່	
		12	1	2	3	4	5			6
1	ຈັດກອງປະຊຸມວາງແຜນຮ່ວມກັນ								NAFRI, NAFES	ວຽງຈັນ
2	TNA (ກຳນົດຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃໝ່ທີ່ຕ້ອງການ)								ສະຖາບັນການສຶກສາ	ແຕ່ລະແຂວງ
3	ນຳໃຊ້ຫລັກສູດໃນປະຈຸບັນ								NAFRI, NAFES, SNV,	ວຽງຈັນ

									college, NUOL	
4	ກຳນົດຫົວຂໍ້ ການຄົ້ນຄວ້າທົດ ລອງສຳລັບນັກ ສຶກສາ								NAFES, NAFRI, SNV, college, NUOL	ວຽງຈັນ
5	ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງແບບມີສ່ວນ ຮ່ວມ								NAFRI, NAFES, NUOL	ວຽງຈັນ

ຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນໃນການນຳສະເໜີຜົນຂອງກຸ່ມ

1. ຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ມີສະມາຊິກຂອງກຸ່ມສອງຄົນ ແລະໜຶ່ງໃນນັ້ນຕ້ອງສາມາດເວົ້າພາສາອັງກິດໄດ້ ຕ້ອງໄດ້ປະຈຳຢູ່ບ່ອນວາງສະແດງຕະຫລອດ ເພື່ອຈະໄດ້ອະທິບາຍຕໍ່ຜູ້ມາຊົມ.
2. ສ່ວນຜູ້ອື່ນໆສາມາດຢ່າງຊົມການສະເໜີຂອງກຸ່ມອື່ນໆ.
3. ເບິ່ງບັນດາໝາກຜົນຂອງກຸ່ມ, ສົນທະນາກັບສະມາຊິກຂອງກຸ່ມຜູ້ທີ່ນຳສະເໜີ.
4. ຂຽນຄວາມຄິດເຫັນ, ຈຸດພິເສດ ແລະ ແນວຄວາມຄິດເພີ່ມເຕີມຂອງທ່ານ ໃສ່ໃນແຜ່ນເຈ້ຍເປົ່າ ຫວ່າງທີ່ມີຢູ່ບ່ອນວາງສະແດງ, ປຽບທຽບໝາກຜົນຂອງກຸ່ມອື່ນຕໍ່ໄປ.
5. ທ່ານສາມາດຂຽນສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ເຫັນດີກັບສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ, ຫລືວ່າທ່ານຄິດວ່າບາງອັນມັນບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ.
6. ໃນຕອນທ້າຍຂອງການວາງສະແດງ ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນກຸ່ມຫລືຜູ້ບັນຍາຍ ຈະຕ້ອງກວດກາ ຖ້າຫາກວ່າມີບັນຫາສຳຄັນ ແລະ ບັນຈຸໃສ່ໃນບົດນຳສະເໜີ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 3: ລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ

ລ/ດ	ບ່ອນປະຈຳການ	ຊື່	ຕຳແໜ່ງ	ເບີໂທມືຖື	Email
ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້					
1	ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	ທ່ານ ຕີ ພິມມະສັກ	ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍ		
2	ຫ້ອງການກະຊວງ	ທ່ານ ແຊ້ມ ຊາມິນຕີ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5509492	
3	ກົມປູກຝັງ	ທ່ານ ສະຫລອງໄຊ ລາດຊະບຸດ	ວິຊາການ	021 412350	salongxay@hotmail.com
4	ກົມປ່າໄມ້	ທ່ານ ພູວັນ ລາດສະວິງ	ຮອງຫົວໜ້າພະແນກວິຊາການ	020 5312339	
5	ກົມກວດກາ	ສົມພອນ	ຫົວໜ້າກົມ	020 5402781	
6	ກົມຊົນລະປະທານ	ພາລາສັກ ເພັດດາລາ	ຫົວໜ້າພະແນກ	020 7721220	phalasack@hotmail.com
7	ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ	ທ່ານ ນິວັດ ພະນະເພັດ	ຫົວໜ້າພະແນກຜະລິດສັດ	020 5797323	phpnivath@yahoo.com
8	ກົມຈັດຕັ້ງພະນັກງານ	ປົວລິດ ອິນທິລາດ	ຫົວໜ້າໂຄງການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ	020 5599731	
ກອງສົ່ງເສີມ ແລະ ບັນດາໂຄງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ					
1	ຫົວໜ້າກອງສົ່ງເສີມ	ທ່ານ ອານິນຄຳທຸ່ງ	ຫົວໜ້າກອງສົ່ງເສີມ		
2	ຮອງຫົວໜ້າ	ທ່ານ ສິລາວັນ ສະຫວັດວິງ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 9801846	vathvong@yahoo.com
3	ຮອງຫົວໜ້າ	ທ່ານ ຕຽນ ວັນນະສຸກ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5507641	
4	ພະແນກບໍລິຫານ ແລະ ວາງແຜນ	ທ່ານ ນ. ວິໄລພອນ ພິມມະຈັນ	ຫົວໜ້າ	020 5693886	
5	ພະແນກສົ່ງເສີມ ແລະ ປະສານງານໂຄງການ	ທອງສະຫວັດ ບຸຜາ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 2243480	thongsavathboupha@yahoo.com
6	ພະແນກພັດທະນາຊຸມນະບົດ	ສົມໃຈ ເຮັ່ງສະຫວັດ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5937168	
7	ສູນຫ້ວຍປາມອມ	ດວງເພັດ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 2401848	
8	ສູນສົ່ງເສີມການລ້ຽງສັດແລະການປະມົງໜອງແຕ່ງ	ທ່ານ ຍຸງທອງ ສີທານາດ	ຫົວໜ້າ	021 621018	

9	ໂຄງການພັດທະນາກະສິກຳ	ໄກສອນ ອິນສິຊຽງໃໝ່	ຮອງຫົວໜ້າ	030 5257602	k_insixiengmay@yahoo.com
10	ໂຄງການສະໜັບສະໜູນຊຸມຊົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້	Noriko Shibashi	ຊ່ຽວຊານ	020 2212539	noriko@laotel.com
11	ໂຄງການສະໜັບສະໜູນຊຸມຊົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້	ພູສິດ ພູມາວິງ	Acting Project Manager	020 5622666	psitvong@yahoo.com
12	ໂຄງການສະໜັບສະໜູນຊຸມຊົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້	ນ. ສິມຈັນ ກຸສິນສະຫວັດ	Technician	020 5770014	
13	ໂຄງການ IPM ສາລາຄຳ	ພູເຂົາທອງ ສີໂຄສອນ	Technician	020 2202699	
14	ໂຄງການພັດທະນາຊຸມນະບົດລາວຫວຽດນາມ	ບຸນຈິນ	National Project Director	020 5819918	
15	ໂຄງການພັດທະນາອ່າງນ້ຳງື່ມ	Charles Alton	Team Leader	020 5502540	alton97@loyinfo.co.th
16	ໂຄງການພັດທະນາອ່າງນ້ຳງື່ມ	ຄຳຕັນ ຄຳແດງ	Project Assistant	020 2209407	ktan04@yahoo.com
17	ໂຄງການພັດທະນາຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ	ບຸນເລັ່ງ ທອງພັນມະຫາ	Deputy Project Director	020 5401253	
ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ					
1	ຫົວໜ້າສະຖາບັນ	ບຸນຖອງ ບົວຫອມ	ຫົວໜ້າ		bounthong@nafri.org.la
2	ຮອງຫົວໜ້າສະຖາບັນ	ສຸລິວັນທອງ ກິ່ງແກ້ວ	ຮອງຫົວໜ້າ	021 770094	soulivanthong.k@nafri.org.la
3	ພະແນກຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	ບັນດິດ ລາມັງກຸນ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 2211317	bsndits@nafri.org.la
4	ພະແນກຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	ຄຳໄຜ່ ມະນີວິງ	ຫົວໜ້າ	020 5513138	khamphay.m@nafri.org.la
5	ພະແນກຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	ສຸພາລັກ ບຸນສຸດທະວີ	ວິຊາການ	020 5901563	souphalack.b@nafri.org.la
6	ພະແນກຄົ້ນຄວ້າທິດລອງ	ບຸນຕັນ ເທບພະວິງ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 2208268	
7	ສູນຄົ້ນຄວ້າກາເຟ	ອິນແປງ ແຫວງສິມເພັດ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5459745	
8	ສູນຄົ້ນຄວ້າປ່າໄມ້	ພອນສະຫວັດນ ມະນີວິງ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5506742	phonesavanhm@yahoo.com
9	ສູນຄົ້ນຄວ້າປ່າໄມ້	ສູນທອນ ເກດພັນ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5511653	sounthone@yahoo.com

10	ສູນຄົ້ນຄວ້າພຶດສວນ	ບຸນກອນ ສຸວິມນ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 2212398	HHRC@gmxcom.net
11	ສູນຄົ້ນຄວ້າການລ້ຽງສັດ	ສຸກັນ ແກ້ວໜູຈັນ	ຫົວໜ້າ	020 5603443	soukanh.k@nafri.org.la
12	ສູນຄົ້ນຄວ້າການລ້ຽງສັດ	ວຽງສະຫວັນ ພິມພະຈັນວິງສິດ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 2212557	viengsavanh@nafri.org.la
13	ສູນຄົ້ນຄວ້າແຫລ່ງພັນສັດນໍາ	ແຈ້ງ ຄໍາສີວິໄລ	ຫົວໜ້າ	021 215015	
14	ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາແຫ່ງຊາດ	ພູມີ ອິນທະປັນຍາ	ຫົວໜ້າ	020 2416074	inphoumi@laotel.com
15	ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ພາກເໜືອ	ທຸມຈິດສະຫວາດ ສຸດາລັກ	ຫົວໜ້າ	071 212099	frclpb@laotel.com
16	ສູນສໍາຫລວດ ແລະ ຈັດແບ່ງເຂດດິນ	ວິໄລສຸກ ພິມມາລິສັກ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5520421	
17	ສູນທ່າສະໂນ	ນ. ພູດາໄລ ລັດວິໄລວິງ	ຫົວໜ້າ	020 5540806	phoudalay@laotel.com
ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ/ສູນສິ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ					
1	ສູນສິ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງອັດຕະປື	ສຸກກະເສີມ ບຸນຊູ	ຫົວໜ້າ	020 5632184	
2	ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງອັດຕະປື	ໄຊຍະລາດ ຊຸມພິນພັກດີ	ຫົວໜ້າ	020 5636312	
3	ສູນສິ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງບໍ່ແກ້ວ	ຄໍາແພງ ທໍາມະວົງ	ຫົວໜ້າ	020 5683126	
4	ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງບໍ່ແກ້ວ	ຄໍາພັນ ຈັນທະແກ້ວ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5683231	
5	ສູນສິ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ	ສາຍຄໍາ ອານຸວົງ	ຫົວໜ້າ	020 2337965	
6	ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງບໍລິຄໍາໄຊ	ສຸກັນ ແຈ້ງສະຫວ່າງ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 2338231	
7	ສູນສິ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຈໍາປາສັກ	ວຽງໄຊ ສີສຸພັນ	ຫົວໜ້າ	020 5630026	
8	ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຈໍາປາສັກ	ສຸປານີ ສິລິປຸນໂຍ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5530334	
9	ສູນສິ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫົວພັນ	ຕິນ ທຸມມາລາ	ຫົວໜ້າ	020 5766236	
10	ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫົວພັນ	ພອນແສນ ວິໄລເມືອງ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5664519	phone@yahoo.com
11	ສູນສິ່ງເສີມກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຄໍາມ່ວນ	ວຽງຄໍາ ໄຊຍະພອນ	ຫົວໜ້າ	020 5656326	
12	ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຄໍາມ່ວນ	ຄໍາພວງ ເທບພະຂັນ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5755650	

13	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫລວງນໍ້າທາ	ໄຊສິງຄາມ ພິມມະສອນ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 9895907	
14	ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫລວງນໍ້າທາ	ຄຳແພງ ພານະວັນ	ຫົວໜ້າ	020 5686711	
15	ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫລວງພະບາງ	ວັນທອງ ເງິ່ອມບຸຜາ	ວ່າການຫົວໜ້າ	020 5671623	
16	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫລວງພະບາງ	ບຸນທັນ ແກ້ວບົວລະພາ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5570308	
17	ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງອຸດົມໄຊ	ສີຄາມ ສີພະຄູນ	ຫົວໜ້າ	020 5680295	
18	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງອຸດົມໄຊ	ຫຸມເພັງ ແສງສຸລິ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5680732	
19	ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຜົ້ງສາລີ	ຊົມເຊີຍ ວິໄລທອງ	ວ່າການຫົວໜ້າ	020 5794026	
20	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຜົ້ງສາລີ	ທອງສະຫວັນ ທຳມະວົງ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5794026	
21	ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງສາລະວັນ	ກິພະຈັນ ໂພສາ	ຫົວໜ້າ	020 5648454	
22	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງສາລະວັນ	ທອງດີ ຈັນທະວົງ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5548035	dyne@laotel.com
23	ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ	ພູມບັນດິດ ຟອງສານຸວົງ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 2312389	
24	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ	ສິດທິເດດ ຕັນສະຫວັດ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5541487	
25	ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງເຊກອງ	ສີເວີນ ພວງພະຈັນ	ຮອງຫົວໜ້າ	038 211050	
26	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງເຊກອງ	ວຽງຄຳ ສຸລິຍະວົງ	ຫົວໜ້າ	020 5638172	
27	ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງພິເສດ	ສັກດາວົງ ບົວລິມ	ຫົວໜ້າ	020 2242669	
28	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງພິເສດ	ຄັນທະມາລາ ວົງພະຈັນ	ຕົວແທນ	020 2208417	
29	ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງວຽງຈັນ	ສິຕະເຮັງ ທອງສະຫວັນ	ຫົວໜ້າ	020 2410861	

30	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງວຽງຈັນ	ບົວຜັນ ກອນດາວິງ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5523075	
31	ສູນສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ນະຄອນຫລວງ	ອັວນ ລາດຊະວິງ	ຫົວໜ້າ	020 5521755	
32	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ນະຄອນຫລວງ	ລາດສະນິວິງ ອຳມະລາທິທະດາ	ຫົວໜ້າ	020 5612445	
33	ສູນສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງໄຊຍະບູລີ	ບົວໂລ ຄຳພູມີ	ຫົວໜ້າ	020 2418108	
34	ສູນສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຊຽງຂວາງ	ວັນດີ	ຫົວໜ້າ	020 5975445	
ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆ					
1	Village Focus International	Kaysone Phandanouvong	ປະສານງານໂຄງການ	021 452080	vfisal@laotel.com
2	CARE	Khamphet Sengchannoudom	ຫົວໜ້າແຜນງານ	020 5522648	khamphet@carelaos.org
3	CCL	Phoui Visonnavong	National Project Director PDDP	020 5688094	
4	ETSP (Helvetas)	Ruedi Luethi	ທີ່ປຶກສາດ້ານເຕັກນິກ		
5	FSRE	Blesicda Calus	ທີ່ປຶກສາ		bancalub@hotmail.com
6	GAA	Khammouane Siphonexay	ຫົວໜ້າໂຄງການ	020 5620793	
7	LSUAFRP	Sisongkham Mahathilath	ປະສານງານແຜນງານ	020 5513523	sisongkham.m@nafri.org.la
8	MCC	Micah Ingalls	ທີ່ປຶກສາດ້ານກະສິກຳ	020 2449305	micahingalls@hotmail.com
9	Oxfam Belgium	Bong Mieunxayaphom	ປະສານງານແຜນງານ	021 45086364	oxfamsol@laotel.com
10	PROFIL (Helvetas)	Phouvong Chittanavanh	ຫົວໜ້າຮ່ວມ	020 7710021	
11	PRORICE (Helvetas)	Margarita Fernandes	ນັກຄົ້ນຄວ້າ		
12	SNV	Joost Foppes	ທີ່ປຶກສາດ້ານເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ	020 5508760	jfoppes@snvworld.org
13	SNV	Paulon Pasicon	ທີ່ປຶກສາດ້ານເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ		
14	SNV	Souvanpheng Phommasan	ທີ່ປຶກສາ	020 5682886	sphommasan@snvwolrd.org
15	Village Focus International	Kaysone Phandanouvong	ປະສານງານ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ	021 452080	vfilao@laotel.com

16	ADB	Sisavanh Phanouvong	ຫົວໜ້າປະຕິບັດໂຄງການ	020 5694033	sphanouvong@adb.org
17	AusAid	Lakkounna Sisaleumsak	ຜູ້ຊ່ວຍແຜນງານ	020 7722419	
18	CIAT	John Connell	RES	020 2212612	j.connell@cgiar.org
19	DED	Khanthong Inthajak	ຜູ້ຊ່ວຍແຜນງານ	020 9803790	
20	DED	Wolfgang Schunke	ຫົວໜ້າ	020 5307308	dedmail@laotel.com
21	DEDHRC	Matthias Plewa	ທີ່ປຶກສາ	020 5464981	matthias.plewa@gmx.de
22	FAO	Pernille DYG	ທີ່ປຶກສາດ້ານການຄັ້ປະກັນສະບຽງອາຫານ	020 7721937	pernille.dyg@faolao.org
23	GTZ	Phoui Siksidea	ປະສານງານ	020 2405429	phoui@gtzrural
24	IRRI	Gary Jahn	ຕົວແທນ ຈາກ IRRI	021 770066	g.jahn@cgi
25	IRRI	Jessica Yates	ພະນັກງານສື່ສານ		jessyates@hotmail.com
26	IRRI	ຄຳຫລັງ ພັນທະບຸນ	ປະສານງານໂຄງການ	020 2355192	
27	IRRI	ກວ້າງ ດວງສີລາ	ຫົວໜ້າ	021 770092	kouang@laotel.com
28	JICA	Makoto Hakano	ຕາງໜ້າຜູ້ຊ່ວຍປະທານ	020 5424856	Hatano.Makoto@jica.go.jp
29	UNDP	Phanthouleth Louanglath	ຜູ້ຊ່ວຍໂຄງການ ໜ່ວຍງານຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ເສດຖະກິດ	020 2411131	moo_tui@yahoo.com
30	WB	Viengkeo Phetnavongxay	ວິຊາການ	021 414209	

ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດອື່ນໆ					
1	ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນາ ທຳ/ສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ	ຈັນທອນ ແກ້ວມະນີໂຄດ	ນັກຂ່າວ	020 5514830	
2	ມ.ຊ / ຄະນະກະເສດສາດ	ທອງພັນ ກຸສິນສະຫວັດ	ຄະນະບໍດີ	020 2417243	t.kousonsavath@yahoo.com
3	ມ.ຊ / ຄະນະປ່າໄມ້	ສຸກສິມປອງ ປຣິຊາ	ຫົວໜ້າພະແນກຄົ້ນຄວ້າ	020 5666823	
4	ມ.ຊ / ພາກວິຊາຊີນລະປະທານ	ແຫລວຄຳ ທຳມະລາດ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5621281	
5	ບໍລິຄຳໄຊ / ໂຮງຮຽນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ປາກ ຊັນ	ພອນສະຫວັນ ຫອມນະບຸນລັດ	ອຳນວຍການ	020 2336341	
6	ຈຳປາສັກ / ໂຮງຮຽນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ປາກ ເຊ	ທອງຈັນ ສຸລິວິງ	ອຳນວຍການ	020 5630072	
7	ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນາ ທຳ/ສະຖານີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ	ທອງພິມ ດິມນິວິງ	ຮອງຫົວໜ້າ	020 5527609	
ຄະນະຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມ					
1	NAFES / LEAP	ສິມໄຊ ສີຊານິນ	ຫົວໜ້າໂຄງການ	020 2210957	somxay@laoex.org
2	NAFES / LEAP	Andrew Bartlett	ຫົວໜ້າທີ່ປຶກສາດ້ານເຕັກນິກ	020 5509001	leap@laoex.org
3	NAFES / LEAP	Andrea Schroeter	ທີ່ປຶກສາດ້ານເຕັກນິກ	020 5526277	andreaschroeter@gmx.de
4	NAFRI / LSUAFRP	Carl Mossberg	ຫົວໜ້າທີ່ປຶກສາດ້ານເຕັກນິກ	020 5512351	carl@laotel.com
5	NAFRI / Information Department	Michael Victor	ທີ່ປຶກສາດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	020 5526693	omichael@loxinfo.co.th
6	LBL / Consultant for LEAP	Elisabeth Katz	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ		elisabeth.katz@lbl.ch
7	EDC / Consultant for LEAP	ທ່ານ ນ. ປົວໄຂ ພິມມາວິງ	ຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກ	020 5503893	edclao@laotel.com